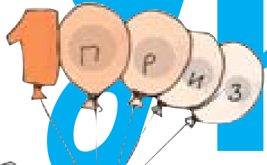

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Регіони

Шахтарська перспектива

СТОР. 8

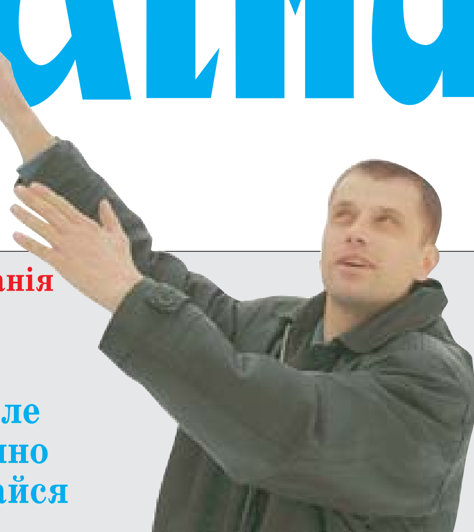
Шахрайство

Дурять нашого брата. А він вірить!

СТОР. 14

Криломанія

Лети, але неодмінно повертайся

СТОР. 16

№ 52 (4802) СЕРЕДА, 24 БЕРЕЗНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Дорогу до взаємодії нехай прокладають парламенти

Голова Верховної Ради Володимир Литвин у вівторок у рамках офіційного візиту до Ірландії зустрівся з керівником групи міжпарламентських зв'язків з Україною Чарлі О'Коннором.

Під час зустрічі В. Литвин і Ч. О'Коннор обговорили широке коло питань україно-ірландських відносин, висловивши впевненість у необхідності подальшого розвитку двосторонньої співпраці. За словами В. Литвина, «ми зацікавлені одне в одному, і дорогу нашій взаємодії нехай прокладають парламенти».

Сторони наголосили, що між нашими країнами багато спільного, а тому дуже важливо підтримувати двосторонні відносини на регулярній основі. СТОР. 2

Якщо платимо ринкову ціну за газ, то це має відбиватися й на тарифах транзиту

Київ хоче домогтися від Москви оптимальної ціни на газ. Головною метою вчорашніх переговорів української газової делегації став початок переведення газових відносин України й Росії в русло «рівноправного партнерства». Про це напередодні зустрічі в Білокам'яній заявив журналістам керівник Департаменту газової і нафтопереробної промисловості Міністерства палива й енергетики Костянтин Бородін. Невідомо, якими саме аргументами апелювали до голови «Газпрому» Олексія Міллера міністр палива й енергетики Юрій Бойко та голова правління НАК «Нафтогаз України» Євген Бакулін, однак зрозуміло, що йшлося про цілий комплекс питань. СТОР. 6

На вулицях столиці — іржаві залізяки і непристойно багато сміття

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У столиці стартувала весна. Однак після того, як зійшов сніг, рідний мегаполіс перетворився на індивіда без певного місця проживання: занедбаного, брудного й кинутого напризволяще.

У парку імені Миколи Островського, що в Солом'янському районі столиці, на дитячому майданчику хлюпалися дітлахи. Ігри з холодною водою на свіжому повітрі забезпечила їм турботлива київська влада, яка вчасно не прибрала сніг. Раз по раз чергове заплакане маля, котре сіло в калюжу, вели додому розстроєні батьки. З-під поталого снігу в парку всюди виднілися порожні пляшки, торішнє сміття й собачі фекалії. СТОР. 5

ПОДІЇ

Олександр ГАЛИЦЬКИЙ, заслужений будівельник України:

«У переможців рани болять»

— Я давній читач «Голосу України». На мою думку, Це — одна з небагатьох газет у країні, яка не втратила ні голосу, ні обличчя в наш нелегкий час. Акція газети напередодні 65-річчя Перемоги забезпечити передплатою ветеранів минулої війни знайшла підтримку в будівельній фірмі, якою я керую. СТОР. 12

Наші гастарбайтери переказали на батьківщину три мільярди доларів

2009 року через системи грошових переказів в Україну надійшло майже 3 млрд. дол., що на 16 відсотків більше, ніж роком раніше. У розпорядженні газети «Дело» опинилися дані про результати роботи систем грошових переказів за минулий рік. Причиною зростання обсягів ринку переказів у кризовий рік експерти вважають збільшення кількості українців, які виїхали на заробітки за кордон. Більше того, попри збільшення рівня безробіття практично у всіх країнах, де працюють наші співвітчизники, їх масові скорочення практично не торкнулися, адже мігранти ладні працювати за менші гроші, ніж місцеві жителі. СТОР. 6

ВРОЖАЙ-2010

Польові роботи в режимі жорсткої економії

На Херсонщині сіють ранні ярові. Вони вже закладені в грунт на 12 тисячах гектарів. Зараз переважно сіють ячмінь і горох. Загалом в області під ярові планують відвести 777 тисяч га.

Нинішні весняно-польові роботи проходять у режимі жорсткої економії. Дефіцит коштів у агровиробників становить 443 мільйони гривень, або майже 30 відсотків від необхідного, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 12-Й СТОР.

КОРОТКО

- На своє 103-ліття Олексій Данилюк — довгожитель одного з гірських сіл Івано-Франківщини — отримав від обласної влади обладнання для прийому супутникового телебачення **(Укрінформ).**
- У центрі Кіровограда вантажівка, що перевозила майже 36 тонн вантажу, провалила дорожнє покриття, рятувальникам насилу вдалося витягти її з провалу.
- Снігова лавина накрила чотирьох киян у Карпатах.
- Львів'янин Олександр Петрів посів третє місце на міжнародному турнірі з кульової стрільби у Німеччині.

За повідомленнями інформагентств.

Мінфін надав Пенсійному фондові 1 млрд. грн. позики з державного бюджету

АКТУАЛЬНО

У передчутті київських виборів

Над Київським міським головою Леонідом Черновецьким згущуються хмари. Мало того, що уряд дав столичній владі три місяці для виправлення ситуації (про що «Голос України» писав у вчорашньому номері), та ще й опоненти дедалі частіше почали критикувати міського голову і «його молоду команду».

Будуть чи не будуть? Народний депутат від Партії регіонів Василь Горбаль вважає, що вибори київського міського голови рано чи пізно відбудуться. «Влада, як така, у столиці фактично відсутня», — зазначив він в інтерв'ю «Голосу України». Щоправда, спочатку, переконаний він, треба вирішити, на якій основі відбуватимуться вибори до місцевих рад.

А ось бютівці впевнені: нова влада не зацікавлена у звільненні Леоніда Черновецького, оскільки у Партії регіонів немає перспективи виграти київські вибори. На останній прес-конференції народний депутат від БЮТ Володимир Бондаренко повідомив, що система управління Києвом базується на родинних зв'язках Леоніда Черновецького і на близьких стосунках з регіоналами. «Наразі запланована «спецоперація» із заміною його заступників на представників Партії регіонів», — заявив народний депутат.

Думка експертів. Керівник центру політичного аналізу «Пента» Володимир Фесенко стверджує, що виборів може і не бути. Однак їхня вірогідність дуже висока. «Не виключено, що регіонали домовляться з Сергієм Тігіпком, оскільки не мають прохідної кандидатури. А бютівці можуть підтримати узгоджену прохідну кандидатуру, наприклад, Віталія Кличка, і не висуватимуть свого представника», — зазначив він в інтерв'ю «Голосу України». Крім того, політолог переконаний, що для підвищення легітимності міських голів треба внести зміни до чинного законодавства про місцеві вибори, зокрема, передбачити два тури голосування.

Нині, зазначив президент Аналітичного центру «Відкрита політика» Ігор Жданов, Президент, уряд і Партія регіонів намагатимуться «просунути своїх» до складу КМДА. «Але якщо в них не складуться відносини, то тоді можливі дострокові вибори», — прогнозує політолог. А на нинішньому етапі, за його словами, треба розділити посади київського міського голови і глави КМДА та дуже чітко розмежувати їхні повноваження. Щоб уникнути серйозних конфліктів.

Імовірні кандидати. Серед імовірних претендентів на крісло київського голови з'явиться багато старих облич. Свій рейтинг, крім уже названих можливих кандидатів, можуть перевірити Микола Томенко, Петро Симоненко, Василь Горбаль, Микола Катеринчук, Арсеній Яценюк, Йосип Вінський, Віктор Пилипишин і навіть Юлія Тимошенко. Втім, леді Ю, повідомив народний депутат від БЮТ Володимир Бондаренко, не збирається балотуватися на посаду столичного міського голови. «Спочатку потрібно з'ясувати, чи взагалі відбудуться перегони. Якщо так, то БЮТ братиме участь у виборах до Київради», — зазначив парламентарій.

Сергій МЕЛЬНИК.

Дорогу до взаємодії нехай прокладають парламенти

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Треба зробити все, щоб наші добрі наміри щодо співпраці в різних галузях були переведені у площину практичних дій», — заявив В. Литвин, зазначивши, що особливо це стосується взаємин у торговельно-економічній сфері. На його думку, товарообіг між нашими країнами, який становив торік близько 100 мільйонів доларів, має всі підстави для зростання. Для активізації економічної співпраці, на думку керівника українського парламенту, потрібне результативне завершення переговорного процесу, який триває між нашими країнами, стосовно укладення конвенції про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна. Крім того, вважає В. Литвин, цього року потрібно реалізувати перспективу підписання угоди між Кабінетом Міністрів України та урядом Ірландії про спрощене оформлення віз. Вільне пересування громадян наших країн, зазначив Голова Верховної Ради, «важливе для молоді та підприємців і сприятиме реалізації планів нашого співробітництва».

Під час зустрічі значну увагу було приділено питанню співпраці між нашими країнами у сфері сільського господарства. Зазначалося, що Україна є одним з провідних світових зернотрейдерів, а Ірландія спеціалізується на виробництві м'яса. У цьому контексті ірландські парламентарії висловили зацікавленість їхньої країни у налагодженні поставок зерна з України. У свою чергу В. Литвин заявив, що Україна готова працювати у цьому напрямку, тим паче що нині різко зменшилося поголів'я великої рогатої худоби, і попит на зерно всередині країни також відповідно скоротився.

В. Литвин також повідомив, що на розгляді у Верховній Раді України перебуває «два складні й важливі законопроекти, які потрібно ухвалити для того, щоб сільське господарство в Україні стало інвестиційно привабливим». Один з них — законопроект про оцінку земель, другий — про ринок землі. «У вітчизняному політикумі немає консенсусу щодо запровадження ринку землі, але нам потрібно цивілізоване законодавство і не менш цивілізована практика його застосування. Але я впевнений, що це безмежне поле для вкладання інвестицій», — зазначив глава українського парламенту.

У зустрічі також взяли участь ірландські парламентарії, які входять до складу групи міжпарламентських зв'язків з Україною. Вони, серед іншого, відзначили високий рівень роботи Надзвичайного і Повноважного Посла України в Ірландії Бориса Базилевського, який, за їхніми словами, «був великим другом Ірландського парламенту».

Також учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час зустрічі з Головою Сенату Парламенту Ірландії Петом Мойланом обговорив питання співпраці між нашими країнами на парламентському рівні. За словами В. Литвина, «спектр стосунків між Україною та Ірландією дуже широкий — від економічних до гуманітарних питань». Він наголосив на добрих перспективах подальшого розвитку двосторонніх відносин «за однієї умови: парламенти України та Ірландії мають відігравати роль їхнього локомотива».

Особливу увагу сторони приділили темі євроінтеграційних устремлінь України. «Ми налаштовані на те, щоб поглиблювати наші взаємини з Євросоюзом і розраховуємо на вашу подальшу підтримку в просуванні нашої країни до європейських структур», — зазначив В. Литвин. За його словами, Україні «надає оптимізму» резолюція Європарламенту щодо України, де вперше зафіксовано її європейські перспективи. В. Литвин також зазначив, що Україна «відчуває підтримку депутатів Ірландського парламенту і в ПАРЄ, і в Європарламенті, і в інших міжнародних парламентських організаціях».

У свою чергу П. Мойлан зазначив схожість євроінтеграційного шляху наших країн, оскільки, за його словами, «як зараз Україна прагне увійти до ЄС, так колись Ірландія докладала активних зусиль для досягнення цієї мети».

Під час зустрічі також наголошувалося на необхідності встановлення прогнозованих та стабільних взаємин між Україною та Росією, оскільки Європа в цьому зацікавлена, особливо з урахуванням того, що Україна відіграє важливу роль у транзиті енергоносіїв.

В. Литвин наприкінці зустрічі висловив сподівання, що діалог на міжпарламентському рівні буде продовжено в Києві, і запросив П. Мойлана відвідати нашу країну з візитом. Також сторони очікують, що найближчим часом в Україні розпочне роботу Посольство Ірландії.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Під час офіційного візиту Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Головою Сенату Парламенту Ірландії Петом Мойланом.

60 днів на розробку програми економічних реформ

У понеділок відбулося перше засідання утвореного Президентом Віктором Януковичем Комітету з економічних реформ. Звертаючись до членів комітету, глава держави одразу зорієнтував їх на негайне проведення реальних економічних реформ. «Я впевнений, що ми вийдемо з кризи сильнішими і зробимо якісний ривок на шляху до нашої стратегічної мети — через 10 років увійти до двадцятки найрозвиненіших країн світу», — наголосив Президент.

Серед найважливіших стратегічних пріоритетів В. Янукович назвав підвищення стандартів якості життя громадян, розбудову динамічної модерної економіки, забезпечення ефективної та справедливої політики стабільної державної влади. «Ми сформуємо нову модель для динамічного розвитку насамперед через реформу державних фінансів, прийняття Податкового кодексу, формування стабільності на грошово-кредитному та валютному ринках, адміністративне навантаження на бізнес буде зменшено, а розвиток фінансового сектору відновить довіру до банків і забезпечить реальний сектор доступними кредитами та іншими ресурсами», — пообіцяв В. Янукович. А щоб ці обіцянки було реалізовано, глава держави повідомив, що «чекає від керівників робочої групи сміливих і водночас обґрунтованих пропозицій, які забезпечать швидкі зміни на краще». Стосовно термінів, відведених Президентом для напрацювання проекту програми економічних реформ, то він має бути готовий не пізніше як через 60 днів. Виходячи з цього, глава держави розподілив між чиновниками відповідальність за напрями реформування: групу технологічної модернізації економіки та розвитку інфраструктури очолив віце-прем'єр Борис Колесніков, віце-прем'єр Володимир Семиноженко відповідатиме за реформування соціальної сфери та підвищення якості життя, віце-прем'єр Віктор Тихонов — за регіональний економічний розвиток, на віце-прем'єра Сергія Тігіпка покладено обов'язки із забезпечення сталого економічного розвитку, сприятливого бізнес-клімату та інвестицій, міністр закордонних справ Костянтин Грищенко опікуватиметься питаннями міжнародної інтеграції та співпраці, міністр юстиції Олександр Лавринович відповідатиме за законодавче та інституційне забезпечення реформ і, нарешті, заступник глави адміністрації Президента Ганна Герман очолила групу з реформування гуманітарної і культурної сфер.

Під час зустрічі з міністром закордонних справ К. Грищенком В. Янукович обговорив хід підготовки до майбутнього візиту Президента Росії Дмитра Медведєва в Україну. На думку глави держави, до питань, які потребують двостороннього врегулювання, належать підготовка нової угоди про ціну на газ, питання демаркації кордону між двома державами, співпраця у галузі літакобудування, атомній енергетиці, залучення російських інвестицій, торговельно-економічна співпраця.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Наступний тиждень остаточно визначить, хто в опозиції, а хто в коаліції

Наступний парламентський тиждень чітко розставить крапки над «і» в чистоті практичних опозиційних чи провладних дій певних політичних сил. Про це заявив учора заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко, перебуваючи на Буковині.

Як приклад М. Томенко навів розгляд у парламенті постанови про звільнення з посади міністра освіти й науки Дмитра Табачника. «Тоді буде зрозуміло, хто проголосує за цю вимогу опозиції, а хто підтримає коаліцію», — зазначив він.

Фото автора.

Микола Томенко також під час відвідин дитячого дошкільного закладу № 41 у Чернівцях представив новий спільний проект Фонду «Справедлива країна» та Національної радіокомпанії України «Слуханка для української малечі».

Він також зустрівся і зі студентами та професорсько-викладацьким складом історичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича і презентував книгу «Історія української Конституції». За словами автора, «досліджуючи історію українських конституцій, а також контексти, в яких вони народжувались, можна дійти висновку, що написання Конституції було одним із ключових завдань української еліти практично на всіх етапах формування української держави».

Сергій СУЛИМА.

Чернівці.

Місцевим чиновникам обмежать поїздки на наради

Донецька область вчасно впорається з підготовкою до Євро-2012. Упевненість у цьому на прес-конференції висловив голова обласної держадміністрації Анатолій Близнюк.

«Новий віце-прем'єр-міністр України Борис Колесніков, який курирує підготовку до Євро-2012, вибудував систему, яка протягом тижня буде доведена до рівня годинникового механізму та запущена в роботу, — сказав керівник області. — У нас є ситовий графік, ми перебуваємо у важкій зоні, але не в критичній. І за умов забезпечення фінансування завершимо будівництво злітно-посадкової смуги, центру управління польотами, перонів, терміналу, привокзальної площі та об'їзних доріг навколо Донецька у зазначений термін».

А от прогнози щодо будівництва донецького метро — нерадісні. Голова обласної державної адміністрації вважає, що такий транспорт буде нерентабельним, а місто самостійно не зможе виділяти дотацій. «На сьогодні необхідно шість мільярдів на будівництво метро, потім їх знадобиться більше. Якщо держава візьме метро в Донецьку як соціальний проект і готова до 4—6 гривень собівартості проїзду одного пасажира в метро закладати в бюджеті компенсацію та низьку вартість проїзду — не питання. А якщо Донецьк повинен збудувати, а потім не платити зарплату лікарям, не споруджувати дороги, — то цього робити в жодному разі не можна», — застеріг А. Близнюк. На його думку, доцільніше було б передбачити кошти на побудову транспортних розв'язок, які розвантажили б центр міста.

Також, за словами керівника області, у відповідності із указом Президента України Віктора Януковича в облдержадміністрації проведуть скорочення штатів — усього звільнять близько 200 осіб. Разом з тим А. Близнюк назвав і інші джерела економії. Наприклад, приїзд керівників 45 міст та районів на нараду до обласного центру на авто з водіями «виливається» в 100 тисяч гривень. Натомість, відеоконференція в режимі он-лайн коштує лише 80 гривень. А от зниження зарплати фахівцям облдержадміністрації голова не вітає: в такому разі цінні кадри втрачають інтерес до роботи.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Колектив Апарату Верховної Ради України висловлює глибокі співчуття заступникові завідувача відділу інформаційно-бібліотечного забезпечення Інформаційного управління Сподарик Наталії Михайлівні у зв'язку з непоправною втратою — смертю після тяжкої хвороби чоловіка **Леоніда Федоровича.**

Народні депутати України — члени Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією та працівники секретаріату Комітету висловлюють свої щирі співчуття головному консультанту секретаріату Комітету Силкіну С. Ф. з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті його рідної сестри — **КОВАЛЕНКО Ніни Федорівни.**

Приїзд керівників на нараду до обласного центру на авто з водіями «виливається» в 100 тисяч гривень

Кіотський протокол та проблеми енергоефективності національного господарства

18 березня 2010 року в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулося чергове засідання постійно діючого семінару з питань правової та інституційної підтримки національної політики у сфері глобальних змін клімату.

У роботі семінару взяли участь представники зацікавлених міністерств та відомств, міжнародних та наукових організацій, підприємницьких та фінансових установ, експерти ООН з питань зміни клімату.

Традиційно відкрив засідання директор Інституту законодавства Верховної Ради України, член-кореспондент НАН України Олександр Любимович Копиленко. У своєму виступі він зазначив, що енергетика є найбільшим користувачем викопного палива і тому є основним джерелом емісії парникових газів — понад 60% від загального обсягу. Енергоємність господарства України у 3—3,5 разу перевищує відповідні середньоєвропейські показники. Саме тому підвищення енергетичної ефективності є основним напрямом зниження обсягів викидів парникових газів. Головною завадою на цьому шляху є законодавча неврегульованість процесів споживання енергоресурсів.

Інститут законодавства Верховної Ради України в рамках правової підтримки національної політики у сфері глобальних змін клімату здійснює аналіз чинних нормативно-правових актів та проводить наукову експертизу законопроектів на відповідність існуючим міжнародним зобов'язанням України, які передбачені Кіотським протоколом, низкою двосторонніх міжнародних угод, а також вимогам енергетичного права ЄС.

У доповіді доктора економічних наук, професора Василя Яковича Шевчука наголошувалося, що визначені енергетичною стратегією засади розвитку та вдосконалення законодавства у сфері галузей паливно-енергетичного сектору з урахуванням вимог Кіотського протоколу мають реалізовуватися за такими напрямами:

— створення дієвих фінансових і податкових стимулів для модернізації енергетичних об'єктів та застосування енергозберігаючих технологій;

— посилення зобов'язань суб'єктів енергетичної галузі щодо зменшення забруднення навколишнього середовища та забезпечення техногенної безпеки об'єктів паливно-енергетичного сектору;

— виконання міжнародних зобов'язань України, передбачених ратифікованими міжнародними угодами, насамперед Договором до Енергетичної хартії та Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;

— законодавче забезпечення зобов'язань України за Кіотським протоколом, включаючи механізми торгівлі квотами на викиди парникових газів, зокрема, через реалізацію проектів спільного впровадження.

У виступах учасників семінару (д. е. н., проф. Ковальчук Трохим Тихонович, д. е. н., проф. Черняк Володимир Кирилович, д. м. н. Турос Олена Ігорівна та ін.) зазначалося, що основним завданням розвитку законодавства з питань енергозбереження є створення сприятливих умов для ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів. Законодавчо-правове регулювання державної економічної підтримки ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів має відповідати принципам ринкової економіки.

Необхідно створити дієву та прозору систему законодавства з енергозбереження. Для досягнення цієї мети доцільною є розробка нової редакції закону «Про енергозбереження», в якій необхідно передбачити створення правових підстав для запровадження фінансово-економічних та інституційних механізмів істотного підвищення енергоефективності.

Серед найефективніших механізмів державного регулювання у сфері енергозбереження слід виділити нормування питомих витрат ресурсів на одиницю продукції, оскільки в Україні такі витрати у 3—10 разів вищі від європейських показників.

Експерт ООН з питань зміни клімату, відповідальний секретар постійно діючого семінару Семен Хемович Кубланов зазначив, що особливу увагу під час удосконалення законодавства слід приділити розвитку правового регулювання у сфері обліку енергоресурсів. Нинішній стан справ у цій сфері істотно гальмує розвиток ринкових відносин в економіці країни, не дозволяє оперативно протидіяти нераціональним втратам та неефективному використанню ресурсів. Подолати такий стан справ можливо за умови запровадження обов'язковості обліку ресурсів у процесі їх купівлі-продажу.

Учасники постійно діючого семінару також зазначали, що до стимулюючих заходів слід віднести посилення економічної відповідальності суб'єктів господарювання та адміністративної відповідальності за порушення законодавства про енергозбереження. Існує необхідність оптимізації розмірів адміністративних штрафів, а також введення юридичної відповідальності суб'єктів господарювання за недотримання вимог законодавства з питань енергозбереження.

Вироблені рекомендації і концептуальні критерії будуть враховані при удосконаленні законодавства з питань енергоефективності, а також при науково-експертній оцінці та доопрацюванні зареєстрованих у Верховній Раді України законопроектів з питань державного регулювання викидів парникових газів та впровадження Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН з питань зміни клімату.

Інститут законодавства Верховної Ради України.

Вузол проблем можна не розв'язати, а розрубати?

САМОВРЯДУВАННЯ

Найімовірніша дата проведення чергових виборів до органів місцевого самоврядування — весна 2011 року. Таку думку під час спільної прес-конференції висловили народні депутати Юрій Ключковський («НУ—НС») та Леонід Грач (КПУ). Але, зрештою, все залежатиме від висновку Конституційного Суду та політичної волі нової парламентської більшості.

Камені спотикання

Проблема місцевих виборів досить давня. Перші камені суперечностей, за словами Ю. Ключковського, заклали конституційні зміни, які передбачали різний термін повноважень місцевих рад і міських голів. Згодом було порушено конституційний статус районних і обласних рад. Адже за Конституцією вони представляють спільні інтереси територіальних громад, а за виборчою системою — інтереси окремих партій. Додаткову проблему створило й рішення Конституційного Суду, відповідно до якого, незалежно від виду перегонів — чергових чи дострокових — ради мають відбувати повну свою каденцію. Це фактично означало, що місцеві вибори в окремих містах відбувалися б мало не щотижня. Ще одна проблема пов'язана з часом набрання чинності змін до Конституції. Тобто, чи поширюється норма щодо п'яти років каденції на місцеві ради, які обрані до набрання чинності цієї норми Основного Закону? Поза увагою законодавця також залишилося й узгодження строків повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим зі строком повноважень інших рад.

Щоб якось розв'язати цей клубок — призначили вибори на 30 травня 2010 року. Однак постанова не роз'яснювала: в яких містах мають відбутися вибори, чи йде на них та чи інша рада. «Тож стало зрозуміли, що інерція президентських виборів не принесе дивідендів на місцевих перегонах — з'явилася ідея скасувати постанову», — зазначив Ю. Ключковський. До того ж сюди додалася ще й проблема відсутності коштів.

Але потім знову постало запитання: що далі? Стосовно строків перегонів, то це, на думку народного депутата, можна розв'язати лише через внесення змін до Конституції. Відповідний законопроект є, але внесений однією фракцією. «Це викликає певні політичні проблеми, бо ніхто не хоче, щоб одна політична сила отримала політичні дивіденди. Було б найкраще, якби такий законопроект внесли представники всіх фракцій. Це продемонструвало б волю всієї Верховної Ради України».

Інша річ, що зміни до Основного Закону не можуть бути ухвалені в цілому одразу. Для цього потрібно дві сесії, але не позачергові. Тобто ця проблема могла б бути розв'язана у вересні цього року. Відповідно місцеві вибори було б доцільно призначити на весну 2011 року.

Щоправда, існує й інша думка — провести вибори восени. Втім, її Леонід Грач вважає не зовсім вдалою. Адже саме восени місцеві органи навантажені найбільше — латають каналізацію, водогони, готуються до зими. Тож волевиявлення доведеться фінансувати за останні кошти.

Різні ради — різні системи виборів

Наразі Юрій Ключковський вважає, що не може бути одна система перегонів для всіх місцевих рівнів. Вибори сільської ради не можуть бути такими, як до Київради. А от міські голови, вважає він (і така думка є досить поширеною), мають обиратися у два тури.

Вибори ж до Верховної Ради АРК, на його переконання, мають бути наближеними до виборчої системи Верховної Ради України, політичного органу з партійним структурованим представництвом.

Щоправда, на думку Леоніда Грача, проблема муніципалітетів набагато глибша. І її потрібно розглядати у контексті реформи місцевої влади. Він здивований: що в одному районі може робити обрана райрада і адміністрація. Крім того, за словами парламентарія, під запитанням залишається й посада міського голови, який нічого не вирішує без дозволу сесії.

Не варто, переконаний комуніст, говорити й про переваги однієї чи іншої системи виборів. Принаймні доти, поки не буде знижена корупція в державі.

Та найбільше депутата тривожить те, що Конституцію знову намагаються підігнати під ситуацію. «Ми не виконуємо її, а підганяємо. Тобто країна, у даному випадку влада, не хоче жити за законом. Якщо так, то це позначається на суспільстві, на громадянах», — сказав Л. Грач.

Одначе розвиток подій може бути й іншим. Якщо Конституційний Суд оскаржить постанову Верховної Ради про скасування виборів.

У такому разі Верховній Раді України доведеться діяти шляхом усунення порушення, переконані народні обранці. А це означає якнайшвидше призначення виборів на найближчий можливий час — не менше як 90 днів до дня волевиявлення.

Але знову ж таки нікуди не зникає проблема тлумачення Конституції: коли почався строк дії конституційних змін і на кого він поширюється. Цей клубок юридичних проблем розплутати дуже важко, впевнені парламентарії. Єдиний спосіб — розрубати їх: змінити текст Конституції.

Без адміністративної реформи не обійтися

— 18 років говорили, яка в нас правова країна, — каже Л. Грач, — що ми найдемократичніші. А насправді, якщо Україну порівняти з країнами Європи і подивитись, який там виборний порядок, які функції та повноваження органів муніципального управління, то побачимо — це небо й земля.

Але просте навішування повноважень не зробить самоврядні органи повноцінними, упевнений Ю. Ключковський. Навпаки, остаточно їх знищить. Бо ефективне самоврядування неможливе без забезпеченої територіальної юрисдикції (щоб було відомо: де воно діє, в яких межах), а також без повноцінного фінансового забезпечення, фінансової самостійності.

Перше потрібне тому, що в багатьох питаннях місцеве самоврядування, наприклад села, обмежено лише територією забудови. А на пасовища, ліси його повноваження не поширюються. Це означає, що воно неповноцінне.

Сьогодні існує безліч суперечностей у територіальній юрисдикції: «матрьошка» громад, розмежування повноважень між великим містом і містом, яке входить до його складу. Тобто потрібна адміністративно-територіальна реформа. А ця реформа є страшенно дорогою.

Крім того, місцеве самоврядування повинне мати власні джерела доходів до бюджету. На жаль, політика центру поки що зводиться до скорочення переліку місцевих податків і зборів, які, власне, є єдиним реальним джерелом наповнення місцевих кошиків. Та й віддавати владу на місця також ніхто не поспішає. Тож депутати не вірять, що зроблені найближчим часом кроки щодо реформування місцевого самоврядування будуть ефективними.

Олена ГОРБУНОВА.

У КОМІТЕТАХ

Головний консультант Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Віктор Дацун, завідувач секретаріату Юрій Сорочик, старший консультант Валентина Рій готують до другого читання проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання та протидії корупції.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У ніч із суботи, 27 березня, на неділю, 28 березня, Україна перейде на літній час

Всесвітній банк (ВБ) рекомендує уряду України значно підвищити тарифи на газ для населення, — *підтвердив учора на прес-конференції координатор програм економічної політики ВБ Пабло СААВЕДРА*

Бензин дорожчає

Майже двомісячне затишшя порушено. Ціни на партії палива у цистернах б'ють рекорди другий тиждень поспіль. У середньому бензин уже подорожчав на 4—4,5%.

Про плани підвищити ціни на бензини та ДП менеджери мереж АЗС говорили з початку місяця. Найчастіше ці думки озвучували роздрібні оператори, на заправках яких вартість палива відповідала середнім значенням ринку або була менше (7.70—7.90 грн. за літр бензину А-95). Однак справжній вибух цін стався у ніч із суботи на неділю.

Ціни зросли практично у всіх областях, щогодини охоплюючи нові регіони й мережі. У результаті поновлення цінників в Україні, відповідно до моніторингу Upeco, 22 березня сформувалися такі середні котирування (грн. за літр): А-76/80 — 7.05; А-92 — 7,56; А-95 — 8.05; ДП — 7.03. За поточної вартості бензину А-95 маржа коливається у межах 0.70—1.25 грн. на літрі. У Мінпаливенерго та в АМКУ ініційований збір інформації про те, що відбувається, оскільки економісти не бачать серйозних підстав для такого подорожчання. Уряд може втрутитися та запровадити ціновий коридор на вартість палива, але фахівці стверджують, що проблему це не розв'яже.

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

Представили Віктора Русина

Перший заступник міністра внутрішніх справ України Сергій Черних представив складу ГУ МВС України в області нового начальника — полковника міліції Віктора Русина.

За словами Сергія Черних, надмірна заполітизованість міліції, що спостерігалася останнім часом, та спроби спрямувати її діяльність на замовлення окремих політичних сил призвели до розбалансування системи управління органів внутрішніх справ, руйнування кадрового потенціалу, зниження ефективності протидії злочинності, захисту прав і свобод громадян. Тож новому головному міліціонерові регіону доведеться наводити лад у галузі та вирішувати першочергові проблеми, серед яких боротьба з корупцією, протидія наркоманії та нелегальній міграції тощо.

Василь НИТКА.

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Поводитися лише порядно, робити свою справу професійно

Таке життєве кредо нового начальника міліції у Вінницькій області — 50-річного генерал-майора Валерія Ноніка.

Про це він сказав під час представлення особовому складу правоохоронців області. Валерій Нонік у органах внутрішніх справ почав працювати після закінчення Київської вищої школи МВС. Службовими сходами піднімався у Дніпропетровській, Житомирській, Кіровоградській областях. А з січня 2007-го очолював міліцію Чернігівщини.

Віктор СКРИПНИК.

Дитяче харчування за новими рецептами і недитячими цінами?

Мами й тати прагнуть годувати своїх малят усім найкращим. І не дивно, що батьки панікують, коли розгортається черговий скандал навколо дитячого харчування. Для того, щоб ні в них, ні у виробників молочних сумішей, каш і пюре не було зайвих стресів, нині у Верховній раді доопрацьовують Закон «Про дитяче харчування». Більше того, законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про дитяче харчування» (у частині посилення вимог до виробництва та обороту продуктів дитячого харчування)» 4 березня вже було прийнято в першому читанні. У ньому знято заборони, які, на подив усього світу, забороняли вводити до складу харчування крохмаль і пшеничне борошно, однак з'явилися нові правила, не менш спірні.

Нагадаємо, відкликання дитячого харчування з торгівлі почалося 16 липня минулого року і спричинило паніку в батьків: материнське молоко або адаптована суміш — єдині продукти, які можуть уживати діти віком до семи місяців. За оцінками педіатрів, сумішами сьогодні годують приблизно 50 відсотків усіх немовлят, і ця заборона припускала вилучення близько 60 відсотків такої продукції. До речі, в жодній країні таких обмежень не було й немає, **підтвердили «Голосу України», який чимало писав на цю тему,** всі опитані нами експерти.

Не дивно, що ця кампанія дуже сильно налякала батьків. «Я була просто шокована, адже купувала найдорожче і найякісніше харчування своєму малюку. Подружка мені пояснила, що це все не стосується здоров'я, а тільки конкурентна боротьба виробників. Але мені від цього легше не стало, тому що я думала, чим годувати дитину, коли закінчиться їжа, до якої вона звикла», — з обуренням згадує киянка Марія Дольська, яка сподівається, що законодавці докладно вивчать усі питання й ухвалять закон, який не призведе до нових скандалів.

Сподіваються на це й експерти. Саме тому вони звертають увагу парламентаріїв на той факт, що, дозволивши використовувати крохмаль і пшеничне борошно, новий закон уводить іншу заборону — на консерванти, стабілізатори, підсилювачі смаку та аромату. Річ у тім, що консервант, за словами фахівців, це абсолютно необов'язково якась «хімія». До консервантів і стабілізаторів, зокрема, зараховують банальні... сіль, цукор, лимонну кислоту.

Відмовитися від них повністю неможливо, **пояснили «Голосу України» у прес-службі одного з найбільших виробників дитячого харчування зі світовим ім'ям:** «Скажімо, без лимонної кислоти фруктове пюре просто не буде зберігатися. Але якщо вказати факт наявності цих речовин на етикетці, чиновник отримує формальне право заборонити продаж продукту».

Водночас експерти зазначають, що під час детального розгляду законопроекту виявили: якщо один його пункт усе забороняє, то інший... дозволяє використовувати харчові добавки за умови відповідної реєстрації в держорганах.

Є й інші казуси. Скажімо, закон визначає, що «продукти прикорму» можна давати дітям від шести місяців. Однак багато українських виробників, як стверджують експерти, пропонують «прикорм» для малят починаючи вже з місячного віку. І це природно в ситуації, коли дитині не вистачає материнського молока й вона починає втрачати вагу. За словами фахівців, міжнародні нормативи, як і нормативи країн СНД, указують, що «прикорм» — це продукти, які дають дітям з 4—6 місяців. І було б цілком логічно з того, щоб таке само визначення діяло і в Україні. Не відповідає життєвим реаліям, вважають експерти, і визначення терміна «дитячі суміші для наступного годування». До нього потрапили продукти і для дітей до року, і для «раннього віку», тобто до трьох років. Але головне, на чому наполягають експерти: щоб на законодавчому рівні вітчизняні медико-біологічні норми, прийняті ще в дев'яностих роках, було приведено у відповідність із міжнародними стандартами.

Виробники, що спостерігають за обговоренням законопроекту, не приховують від журналістів своїх побоювань. Річ у тім, що багато українських компаній можуть просто припинити виробництво дитячого харчування, оскільки не в змозі задовольнити цілу низку вимог, зокрема, випускати продукцію винятково на окремих технологічних лініях і тільки із сировини зі спеціальних сировинних зон. А зарубіжні виробники стверджують, що вимоги виконають, але при цьому дитяче харчування коштуватиме в рази дорожче.

Українських батьків законодавчі колізії й побоювання виробників цікавлять найменше. Киянка Дарина Стаднюк, мати двомісячного Мишка, шокована тим, що сина доведеться переводити на інше харчування, яке може йому не підійти, через те, що нинішнє подорожчає або взагалі зникне із продажу.

Яна ОСАДЧА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

Міліціонери наглянуть один за одним

МВС має намір посилити контроль над особовим складом. На цьому під час учорашньої прес-конференції наголосив головний радник міністра внутрішніх справ Костянтин Стогній. За його словами, відтепер відомство особливу увагу звертатиме на дотримання дисципліни серед міліціонерів.

— Аналіз ситуації та факти свідчать про те, що міліція на сьогодні — розхитана, а відтак не в повному обсязі може виконувати поставлені перед нею завдання, — підкреслив К. Стогній.

Так, за даними заступника начальника Департаменту кадрового забезпечення МВС України, начальника інспекції з особового складу Михайла Дивака, за 2,5 місяця до відомства надійшло 193 повідомлення про події, пов'язані з особовим складом. У результаті проти 116 осіб порушено кримінальні справи.

— Із них 39 — про факти хабарництва, про перевищення влади — 28, службову підробку — 26, зловживання владою — 24, — уточнив він.

М. Дивак також зазначив, що з початку року органами прокуратури розслідується майже півтори тисячі кримінальних справ: «Звісно, це справи не лише цього року, а й минулих. У 89 із них уже прийняті процесуальні рішення, а саме — 43 особи вже засуджені. Це неприємний для нас факт, але мусимо його визнати».

Відповідаючи на запитання «Голосу України» про те, як МВС реагуватиме на критичні публікації у пресі, зокрема на наші «Міліцейські історії», щодо перевищення своїх службових обов'язків працівниками органів внутрішніх справ, директор Департаменту зв'язків із громадськістю та міжнародної діяльності Дмитро Андрєєв сказав: «За всіма цими журналістськими матеріалами буде призначено службову перевірку, адже повідомлення в ЗМІ можуть бути підставою для проведення такої перевірки або навіть для порушення кримінальної справи. Така практика реагування стане системною. Ситуація простежуватиметься від будь-якого районного управління міліції до центрального апарату МВС та особисто міністра».

Наталія ОВДІЄНКО.

«Чорний» археолог підірвався у власній квартирі

Вибух пролунав в одному з п'ятиповерхових будинків у центрі Донецька. Після того, як стривожені мешканці викликали міліцію і рятувальників, з'ясувалося, що винуватцем надзвичайної події був 28-річний донеччанин: на балконі власної квартири він виконував демонтаж вибухового пристрою часів Великої Вітчизняної війни. Предмет здетонував — і стався вибух. «Підривник» із травмами госпіталізований. На щастя, більше ніхто із мешканців будинку не постраждав. Однак усіх сусідів тимчасово евакуювали. Вибухотехніки, які працювали на місці пригоди, виявили в квартирі міношукач та близько 70 найменувань снарядів, мін, гранат, патронів тощо. З'ясувалося, що потерпілий займався «чорною» археологією, дістаючи з-під землі небезпечні предмети часів війни. Знайдений арсенал вивезено на полігон для знищення. Вирішується питання про порушення кримінальної справи.

Ліна КУЩ.

Фото ГУМВС України в Донецькій області.

Знайдений арсенал вивезено на полігон для знищення

На вулицях столиці — іржаві залізяки і непристойно багато сміття

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Намагаючись прогулюватися по бічних алеях парку, мами з колясками запекло штурмували кучугури, які ще не розтанули. Ралі з такими перешкодами не для всіх закінчувалося вдало. Деяким була потрібна допомога рятувальників. Їх залучали одразу з числа відпочивальників.

Ми вирішили зробити вояж до сусіднього Першотравневого парку. На жаль, проїхати і пройти його алеями було неможливо. Очевидно, сюди давно не ступала нога й лопата комунальних служб, а сонечко не встигло за них попрацювати. В іншому сквері неподалік під лавкою біля дитячого майданчика вже кілька діб лежить збитий машиною собака.

А на сусідній з парком вулиціНіщинського ми виявили іржавий і розбитий «пролісок». Зазвичай так ласкаво автолюбителі називають транспортні засоби тих колег, які на зиму ставлять свої машини у гараж, а навесні сідають за кермо. Наша знахідка, звичайно, не занесена в Червону книгу. А от у зведення ДТП, мабуть, потрапила. Ця розбита іномарка не підлягає ремонту й, можливо, провела під снігом тривалий час, доки її схованка не розтанула. Поруч, на вулиці Курській, на узбіччі вузької дороги припаркована ще одна жертва аварії. У годину пік вона затрудняє рух цією вулицею й без заторів не обійтися. Але доблесні столичні евакуатори чомусь не квапляться за цими авто...

Хто і коли наведе лад у столиці? Може, у цьому місцевій владі допоможе уряд. На нещодавній зустрічі в Київській міській держадміністрації Прем'єр-міністр України Микола Азаров дав київському міському голові Леоніду Черновецькому і його команді термін у три місяці для наведення порядку в Києві. Якщо дива не станеться, керівництво країни «піде на найрадикальніші заходи» відносно столичного керівництва.

Ольга ВІТЕР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Затримали пасажирів, які пограбували таксиста

Співробітники Новомосковського міськвідділу міліції затримали нападників на кримського таксиста, які побили чоловіка і заволоділи його автомобілем.

Уночі 21 березня на автошляху Харків—Сімферополь, неподалік Новомосковська, що на Дніпропетровщині, на 34-річного водія приватного таксі напали двоє його пасажирів. Ними виявилися 19-ти та 25-річний жителі Санкт-Петербурга, повідомили у відділі зв'язків з громадськістю ГУ МВС України в області. Автомобіль у справному стані правоохоронці повернули власнику. А грабіжникам загрожує позбавлення волі на строк від 7 до 12 років.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

Напередодні Великодня розпочалися міні-курси з писанкарства для маленьких львів'ян.

Фото Євгена КРАВСА.

ВЕЛИКА ВОДА

Весна руйнує дороги і робить людей острів'янами

За словами міністра України з питань надзвичайних ситуацій Нестора ШУФРИЧА, загроза підтоплення існує в 13 областях та Києві. Залишається сподіватися, що найближчі тижні не принесуть дощів, здатних погіршити ситуацію.

У Кременчуці першими «по-справжньому» відчули весну жителі мікрорайонів Молодіжний та Лашки. На Молодіжному ще у неділю вода пішла вулицею Карнаухова і затопила проспект 50-річчя Жовтня в районі ринку «Аврора». Підтопленим виявився і сам базар. Рівень води, за словами очевидців, подекуди сягав півтораметрової позначки! Місцями було паралізовано рух транспорту, зокрема громадського. У понеділок ситуація залишалася такою само, хоча води трохи поменшало.

Тим часом у міськвиконкомі відбулося засідання штабу з координації роботи установ, підприємств та організацій міста з ліквідації наслідків повені та паводків під головуванням заступника міського голови Ігоря Крикливця. Посадовці погоджуються: найбільше проблем виникло на вулицях 50-річчя Жовтня, Дундича, Ульянова, Чайковського, Маршала Жукова. До ліквідації наслідків повені були залучені сили і техніка КАТП-1628, ШРБУ, КП «Благоустрій Кременчука», Кременчуцького воєнізованого аварійно-рятувального взводу, міського управління ГУМНС України в Полтавській області. Протягом доби 21 березня в Автозаводському районі міста було відкачано 1800 кубометрів води, у Крюківському — 75.

Загалом у Автозаводському районі підтоплено 20,8 кв. км території, де знаходяться 274 житлових будинки. На Лашках, які найбільше страждають від повені, необхідно заасфальтувати вулиці, адже сьогодні мешканці цього мікрорайону не можуть без перешкод дістатися навіть до своїх осель. У Крюківському районі визначено 42 зони можливого підтоплення, відкачувальна техніка працювала протягом вихідних, удалося уникнути складних ситуацій.

Заступник міського голови І. Крикливець зазначає, що ситуація в місті напружена, але не критична, всі відповідні служби працюють у цілодобовому режимі. Загрози евакуації чи відселення жителів поки що немає.

Нині ситуація в місті нормалізується, але в небезпечному «резерві» ще перебувають «сусідні» ріки — Псел, Сула і, звичайно ж, Дніпро, підняття рівня води в яких теж потенційно загрожує Кременчуку, **повідомляє наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Два райони поринули у темряву

Весна створила проблеми й мешканцям Житомира. В будинках мікрорайонів Мальованки та Крошні зник струм. Як пояснив начальник управління Житомирського РЕМ Олег Самчук, через різке потепління відбулося швидке розмерзання грунтів, вони почали рухатися, внаслідок чого було пошкоджено кабелі. А біля села Білки Попільнянського району доводиться відновлювати дорогу — її було зруйновано, бо внаслідок перевищення рівня води потік пішов через греблю, **інформує наш власкор Олексій КАВУН**.

Паводок на Дунаї перевершить стихію 2006 року

На півдні України рятувальники теж не сидять без роботи. В аварійному стані знаходяться 215 кілометрів захисних споруд. На їх ремонт знадобиться 83 млн. гривень. До речі, після водопілля 2006 року обіцяні урядом 10 млн. гривень на ремонт дамби з держбюджету так і не надійшли.

Тим часом, за прогнозами гідрологів, у другій половині квітня в дельті Дунаю очікують паводок, який перевершить стихію 2006 року. Нині підтопленими будуть причали Ізмаїльського і Ренійського морських торгових портів, низинна частина міста Вилкове. В «українській Венеції» рівень води вже на 161 сантиметр перевищив критичну позначку. Як заявив начальник управління МНС в Одеській області Олександр Міхеєв, завершується підготовка до можливої евакуації населення з підтоплених районів — в Кілійській райлікарні підготували 40 ліжок для потенційних постраждалих, повідомляє наш власкор

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

У НОМЕР

ЧЕРНІГІВ

Почався фестиваль «Сіверські музичні вечори»

У Чернігові на міжнародному фестивалі класичної музики першого дня з великою концертною програмою виступив лауреат міжнародного конкурсу співак-баритон і бандурист Роман Антонюк зі Львова. За участю академічного симфонічного оркестру «Філармонія» (головний диригент — заслужений діяч мистецтв України Микола Сукач) до 1 квітня відбудеться п'ять концертів. У них також візьмуть участь музиканти з Росії.

Сергій ПАВЛЕНКО.

КРИМ

Саджають і... малюють ліс

У Криму з ініціативи Держкомітету лісового господарства України почалася традиційна соціально-екологічна всеукраїнська акція «Майбутнє лісу у твоїх руках!». Цього року її проводять уп'яте. До шляхетної справи висадження нових лісових масивів залучають школярів, студентів, журналістів і представників громадських організацій. Організатори акції — Республіканський комітет АРК із лісового та мисливського господарства, Кримська організація Товариства лісівників України та державні лісогосподарські підприємства — за підтримки місцевих органів влади проведуть низку заходів, спрямованих на виховання у підростаючого покоління дбайливого ставлення до лісу і його мешканців, а також пропаганду благородної професії лісівника.

Еколого-виховна акція «Майбутнє лісу у твоїх руках!» триватиме до Дня довкілля України. Після висадження дерев вона перейде у творчу площину: учням запропонують взяти участь у конкурсах на кращий дитячий твір і кращий малюнок на тему «Людина і ліс».

Георгій ВЕРВЕС.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Борги за тепло і воду реструктуризували на три роки

Нарешті вдалося розв'язати тривалий конфлікт між міською владою та ЗАТ «Тепловоденергія», що до першого лютого цього року забезпечувало Кам'янець-Подільський водою і теплом. Після перемовин у ДК «Газ України» було підписано меморандум, згідно з яким сторони домовились розподілити борги за спожитий містом газ за останні місяці минулого року та січень 2009 р.

14 мільйонів гривень боргу взяло на себе комунальне підприємство та міська влада. При цьому ДК «Газ України» реструктуризувала борг на три роки та дала згоду на підписання нового договору щодо виділення лімітів газу для міста через КП. Натомість ЗАТ «Тепловоденергія» передало комунальникам всю дебіторську заборгованість по бюджетних установах, підприємствах та приватних підприємцях, матеріальні цінності на суму 14 мільйонів гривень. Кошти спрямують на оплату за енергоносії.

Віра ШПИЛЬОВА.

ОДЕСА

Під час риболовлі загинув син прокурора

На річці Дністер у районі села Маяки Біляєвського району під час риболовлі перевернувся катер із чотирма рибалками на борту. Вдалося врятуватися трьом любителям рибного лову. Четвертий пасажир катера, 23-літній Петро, син прокурора Приморського району міста Одеси, загинув. У вівторок його тіло віддали землі.

Вл. інф.

ПОДРОБИЦІ

Наші гастарбайтери переказали на батьківщину три мільярди доларів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За оцінками експертів, найбільше грошей в Україну торік було переразовано з Росії. Потім іде «золотий трикутник» (Іспанія, Італія, Португалія), Чехія та Польща, Канада і США. Першість північного сусіда не дивина — адже зовсім недавно прем'єр-міністр РФ Володимир Путін розставив усі крапки над «і», заявивши, що головні гастарбайтери в Росії — українці.

— 2,8 мільйона чоловік з України, 1,5 мільйона з Узбекистану й 1,4 мільйона — з Казахстану, — сказав Володимир Путін.

Хоча зарплати українських гастарбайтерів у Росії зменшилися на 10% у порівнянні з 2009 роком, Росія все ще здається найпривабливішою країною для наших трудових мігрантів. Адже там не потрібна робоча віза за умови перебування до трьох місяців, та й мовної проблеми не виникає.

Не лякають бажаючих заробити на чужині й часті випадки обману з боку потенційних роботодавців. І якщо українські дівчата найчастіше потрапляють у сексуальне, то чоловіки — у трудове рабство. Приміром, на початку березня в Україні викрили шахраїв, які обіцянками зарплати у 800—1000 доларів на місяць, висококалорійним харчуванням, безкоштовним медобслуговуванням і проживанням заманювали українців до Росії. Як з'ясувалося, завербованих відправляли у трудове рабство до Хабаровського або Приморського краю. Протягом кількох останніх років вербувальники відправили майже сотню нелегалів.

Якщо платимо ринкову ціну за газ, то це має відбиватися й на тарифах транзиту

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У Києві переконані: «якщо Україна платить ринкову ціну за російський газ, то це має відбиватися й на тарифах транзиту».

«Співробітництво у сфері транспортування газу теж не так просто, як і створення консорціуму. Адже необхідно обговорити й плани російської сторони щодо будівництва обхідних газопроводів, наскільки вони можуть коригуватися у разі створення сценарію консорціуму», — зазначив Бородін.

Раніше віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв запевнив, що у разі створення консорціуму українська газотранспортна система залишиться в державній власності. У свою чергу, директор енергетичних програм Центру «Номос» Михайло Гончар зазначає, що з самого початку виникнення ідеї створення газового консорціуму українська й російська сторони розуміли її по-різному: «У російської сторони завжди було розуміння ідеї консорціуму як інструмента управління й контролю української ГТС, у той час, як українська розуміла під цим — розвиток. Отож невипадково, що зараз представники з української сторони уникають подробиць щодо того, як вони бачать ідею консорціуму».

При цьому уряд переконує всіх у тому, що громадяни країни позитивно ставляться до створення газотранспортного консорціуму. «40,5% мешканців України загалом позитивно ставляться до ініціативи Президента Януковича про створення газотранспортного консорціуму за участі «Нафтогазу України», «Газпрому» та європейських споживачів. Майже вдвічі менше — 23,3% — ставляться до ініціативи загалом негативно», — запевняють чиновники Кабміну в розповсюдженій учора заяві, посилаючись на дослідження «Research & Branding Group», яке часто співпрацювало з Партією регіонів.

На думку соціологів, 70,6% респондентів в Україні повністю підтримують необхідність ініціювати перегляд газових угод з Росією, і лише 13,4% повністю не підтримують перегляд. «Отже, українські перемовники — фахівці в газовій сфері, які цього тижня починають консультації з російськими колегами, мають мандат не тільки від Президента та уряду України, а й від громадян, які очікують поліпшення україно-російських відносин, і насамперед, у торговельно-економічній сфері — за що висловилися 61,8% респондентів», — ідеться в повідомленні.

У Росії стартували нові президентські перегони

Гучні заяви голови Верхньої палати Федеральних Зборів Сергія Миронова про свої президентські амбіції на 2012 рік здивували російський політичний клас.

Сергій Миронов відкрив президентську кампанію. І заявив, що на виборах 2012 року «не виключає» висування своєї кандидатури на головну людину Кремля. Більше того, він наголосив, що виключає ситуацію одночасної появи у списку претендентів на президентське крісло Володимира Путіна та Дмитра Медведєва.

В принципі, в Росії давно знали, що Путін і Медведєв домовляться, кому бути президентом. Володимир Путін в одному зі своїх інтерв'ю заспокоїв політичну громадськість, заявивши, що «ми домовимося».

Цією фразою були обурені рідкі російські опозиціонери й вільні журналісти низки друкованих видань, які субсидіюються різними західними демократичними фондами. У журналах писали про те, що політична епоха Путіна—Медведєва вічна, і втрутитися у конкурентній боротьбі в обрання нового президента в Росії неможливо.

І от політичну помилку виправлено. Сергій Миронов теж побажав бути президентом. Тим більше, що він лідер парламентської партії «Справедлива Росія». Але тільки ледачий у Росії не писав, що політична партія Миронова це не що інше, як кремлівський проект і що Кремль бажає створити в країні двопартійну систему, яка б, з одного боку, стала опорою держави, а з іншого — створювала б видимість демократії у країні.

Цікаво й те, що на відміну від свого колеги, голови Державної думи Бориса Гризлова, Сергій Миронов дозволяє собі критикувати Дмитра Медведєва та Володимира Путіна. За що мало не поплатився своєю посадою. Лідери конкурентної «Єдиної Росії» навіть почали кампанію за відсторонення Сергія Миронова, але потім (не без підказки Кремля) уклали з ним «пакт про ненапад».

Інакше кажучи, у Росії немає конкурентного політичного середовища у класичному, демократичному значенні. Є внутрішньовидова боротьба за доступ до різних державних політичних ресурсів, у тому числі й до близькості до тандема Медведєв—Путін.

Багато незалежних експертів, наприклад, директор Центру вивчення еліт Інституту соціології РАН Ольга Криштановська, вважають, що «було б дивним, якби лідери політичних партій не виставляли свої кандидатури на виборах». Проте у Росії сформувалася й політична система, і правила політичних ігор, де навряд чи можливі ініціативи й творчість, політична самостійність, із якими виступив спікер Сергій Миронов.

Конкурентами Дмитра Медведєва та Володимира Путіна (втім, «вони домовляться»), крім, власне, Сергія Миронова, можуть бути ще Володимир Жириновський і Геннадій Зюганов, у яких є свій постійний електорат. Але навряд чи потенціалу прихильників комуністів і ліберальних демократів, як показали в минулому численні президентські вибори, вистачить, щоб конкурувати з бюрократичною політичною системою держави.

Щоправда, та само Ольга Криштановська вважає, що «справжня змагальність на президентських виборах вийде, тільки якщо висуватимуться і Медведєв, і Путін. «Я єдина людина, котра заявляє, що це не тільки бажано, а й можливо. Але для цього Медведєву необхідно очолити партію», — заявила вона в інтерв'ю журналістам.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

Під час церемонії присвоєння вищого вченого ступеня ламам, що пройшли довгі тести на знання тибетського буддизму й тибетської мови в монастирі Сера.

Фото СІНЬХУА/Укрінформ.

НТКУ оштрафували за скандальну тяганину навколо «Євробачення»

Європейський мовний союз вирішив оштрафувати Національну телерадіокомпанію України за те, що вона вчасно не подала документи для представлення свого учасника на «Євробаченні-2010». Про це повідомляється на офіційному сайті конкурсу.

«... Українське суспільне мовлення НТКУ повідомило EBU, що на даний момент вони не можуть надати повний пакет матеріалів. А оскільки це є порушенням правил змагань, Консультативною групою «Eurovision Song Contest» було вирішено накласти нормативний штраф і додатково штрафувати за кожний наступний день після закінчення встановленого строку подачі матеріалів до EBU», — йдеться в повідомленні. Проте сума штрафу не уточнюється.

Усі матеріали стосовно конкурсанта від України мали надійти на міжнародний пісенний конкурс до понеділка 22 березня. Раніше НТКУ запевнила EBU, що надасть пакет документів не пізніше понеділка 29 березня.

Як писав «Голос України», нашу країну на «Євробаченні-2010» мав представляти співак Василь Лазарович. Однак після приходу нового керівництва НТКУ відбувся відкритий національний відбір, який в суботу виграла співачка Альоша. Однак уже наступного дня їй було запропоновано змінити пісню.

Українських кіберзлочинців переслідуватиме ФБР

23—25 березня урядова делегація України на чолі з представниками Мін'юсту вирушить до Страсбурга для участі в Конференції Ради Європи з питань співробітництва в боротьбі з кіберзлочинністю. А поки наші чиновники на світовій арені обговорюватимуть проблему й шукатимуть способи її розв'язання, он-лайн злочинцями в Україні, Естонії та Голландії займеться Американське Федеральне бюро розслідувань (ФБР). За словами представника ФБР Джеффрі Троя, ці три країни «обрано не випадково». Адже в рейтингу країн, звідки проводяться незаконні кібератаки, аналітики ставлять Україну вище від Росії.

Проведення такої операції засноване на успіху аналогічних дій у Румунії в 2006 році, що призвело майже до 100 арештів. «Ми оцінили цей досвід і подумали, де ще ми можемо застосувати його?» — каже Джеффрі Трой.

Варто зазначити, що сьогодні кіберзлочинність зростає швидше за всі види організованої злочинності, складається з фінансового шахрайства й крадіжок (95 відсотків) і шпигунства (5 відсотків). І саме їхнє розслідування й запобігання ФБР має намір зробити одним з головних своїх пріоритетів. «З часом пріоритети ФБР змінюються, що позначається на списку десяти найрозшукуваніших злочинців. У 1950-х, коли ми складали цей список, його фігурантами були два вбивці, четверо ув'язнених, які втікли з в'язниць, один грабіжник банків, один підозрюваний у крадіжці зі зломом і двоє викрадачів автомобілів. Сьогодні серед розшукуваних значаться міжнародні терористи», — повідомив помічник директора ФБР Шон Джойс. Однак чи варто очікувати «поповнення» списку комп'ютерних злочинцями, поки що невідомо.

Розкритикували магазини за небажання приймати купюри в 500 євро

Єврокомісія розкритикувала магазини єврозони за відмову приймати у покупців купюри в 200 і 500 євро, пояснюючи це відсутністю розмінних коштів, і вимагає забрати з торговельних точок відповідні оголошення. **Про це повідомляє Euobserver.**

Крім того, в Єврокомісії вважають неприпустимою відмову від прийому дрібних монет в один і два євроценти, а також практику заокруглення цін. Видання відзначає, що останнім часом багато лічильників паркування в країнах єврозони, а також автомати із продажу квитків перестали приймати монети в один і два євроценти.

Водночас Єврокомісія нагадала, що закони ЄС не дозволяють встановлювати націнку за обслуговування клієнтів, які платять готівкою, а не кредитними картками. На думку організації, це порушує права споживачів.

Завербованих відправляли у трудове рабство до Хабаровського або Приморського краю

«Скеровую для проведення перевірки...»

Редакції досі не вдалося домогтися від влади жодного результату щодо порушень природоохоронного законодавства

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Читачі впродовж року стежать за кореспонденціями про порушення природоохоронного законодавства у Києві — знищення зелених насаджень і рекреаційних зон, їх несанкціонованої забудови та встановлення там кіосків. Наші жадібні товстосуми — за згоди столичної влади — захоплюють життєвий простір навіть у парках і скверах.

Щоразу редакція надсилала їх керівникам КМДА, зокрема її голові Леоніду Черновецькому. Щоправда, так і не вдалося встановити, хто саме має нести відповідальність за неподобства, що кояться у столиці: чиновники повідомляли, що звернення редакції надіслано в ту чи іншу інстанцію, яка «після перевірки повідомить про вжиті заходи у встановлений законодавством строк». Але про результати перевірок КМДА чи установи, куди надіслані запити, не повідомляли.

Проте і на владу, навіть на столичну, має бути управа — і Генеральної прокуратури України, і прокуратури Києва. Принаймні законодавство це гарантує. Проте на запити редакції вони відповідали так само, як і чиновники КМДА: «Звернення розглянуте, направлене (далі вказується, куди саме. — **Ред.**), йому доручено організувати перевірку та повідомити про вжиті заходи, воно взяте під контроль». Звісно, що, як і в разі з чиновниками КМДА, представниками прокуратури досі не повідомили про те, яких саме заходів вжито, і як саме вони контролюють розгляд запиту.

> На владу, навіть на столичну, має бути управа — і Генеральної прокуратури України, і прокуратури Києва.

Так само сталося й з кількома останніми критичними кореспонденціями: «А чий то дім стоїть?», «Прокурори знайшли склад злочину. Але киян не гріє таке торжество справедливості», а також інших — про порушення земельного, містобудівного і природоохоронного законодавства у парку культури та відпочинку «Гідропарк», зокрема, в рекреаційній зоні на березі озера Берізка, де, за твердженням працівників КП «Плесо», зводять котеджі начебто прокурори різних рівнів. Матеріали були надіслані в Генеральну прокуратуру України та прокуратуру Києва. Виконувач обов'язків начальника головного управління, державний радник юстиції 3 класу Ю. Дьомін повідомив: «Порушені у зверненні питання належать до компетенції прокурора Києва, яким не приймалися рішення за наведеними доводами, і воно направлене для вирішення прокурору Києва» (стиль та орфографію автора збережено. — **Ред.**).

Після того надійшло повідомлення з прокуратури Києва за підписом начальника відділу нагляду за додержанням природоохоронного законодавства Р. Басараба: «Прокурору Дніпровського району Києва, старшому раднику юстиції Мельничуку О. В. Скеровую для проведення перевірки публікацію «А чий то дім стоїть?» щодо порушень земельного та містобудівного законодавства на території «Гідропарку» в Дніпровському районі. Прошу провести перевірку фактів та за наявності підстав вжити заходів прокурорського реагування».

Якщо мені не зраджує пам'ять, то прокуратура міста з такими відповідями вже пішла по третьому колу, бо редакція щонайменше 10 разів зверталася до неї із запитами, одержуючи відповідь, що вони кудись направлені для перевірки. Звісно, про її результати досі ніхто не повідомив. Чи так уже й складно перевірити, законно чи ні будують об'єкти в парках і скверах та зелених зонах? Приміром, останній, що ми про нього писали, — «А чий то дім стоїть?», який споруджується поблизу Венеціанського мосту в Гідропарку. Аж ніяк не складно: дозвільні документи на нього повинні бути у Дніпровській РДА Києва. Але шукати їх там — марна справа. Тим часом усі, хто мав би його припинити, давно й чудово знають, хто зводить кількаповерховий будинок у парку. Але, як видно з листа прокуратури, це ще належить з'ясовувати. З'ясують?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Прокуратура Києва обіцяє перевірити законність спорудження цього будинку поблизу Венеціанського моста в Гідропарку, який за документами — «об'єкт торгівлі з літнім майданчиком».

ТИМ ЧАСОМ...

Депутати місцевої ради і чиновники міськдержадміністрації перетворили столицю на місто базарів і ларків

У «Голосі України» не раз порушувалися питання несанкціонованої забудови Києва ларками, торговельними павільйонами, організації базарів у районі станцій метрополітену і зупинок громадського транспорту. Але на виступи газети не реагують ні міська влада, ні правоохоронні органи. Сьогодні редакція пропонує читачам роздуми депутата Київради Віталія КЛИЧКА (на знімку), розміщені в його блозі на одному із сайтів (друкується зі скороченнями). Можливо, цього разу правоохоронні органи все-таки всерйоз візьмуться за цю проблему?

Київ перетворився на місто-базар з величезною кількістю ларків, що обліпили місто, немов гриби-паразити дерево. Як злоякісна пухлина, що збільшується божевільними темпами, яку негайно потрібно лікувати. Така думка киян, змушених щодня пробиратися до зупинок громадського транспорту торговельними лабіринтами: праворуч — цигарки й пиво, ліворуч — кури-гриль, над головою — майорить нижня білизна.

Сотні кіосків працюють із порушенням протипожежної безпеки, а багато які з них стоять на території «червоних зон», де прокладені інженерні мережі, або в так званих коридорах евакуації. За всіма нормами розміщати ларки в таких місцях заборонено.

Увесь цей бардак називається цілком культурними словами — «розміщення малих архітектурних форм» (МАФів). Щоправда, нагадує він не європейську столицю, а Каракас з його фавелами або Ріо-де-Жанейро, де розкішні вілли сусідять із халупами бідняків. Бруд, хаос і антисанітарія, а кількість МАФів дедалі збільшується.

Вражає позиція столичних чиновників. З одного боку, вони розповідають нам про нелегку боротьбу з незаконно встановленими ларками (нещодавно, наприклад, відрапортували про знесення з початку року 150 нелегальних кіосків), а з другого — ми бачимо, що їх дії ні до чого не приводять. По суті, влада імітує бурхливу діяльність: дуже скоро на місці знесених ларків виростають інші — точно такі самі, але вже з новими власниками...

Особливої уваги потребує діяльність КП «Благоустрій». Воно вже давно перетворилося на напівкримінальну структуру, що фінансується з міського бюджету. 150 «фахівців групи демонтажу» в уніформі влаштовують бійки, використовують спецзасоби, чинять фізичний тиск, а кияни платять їм за це щомісяця 450 тис. грн.! Без рішення суду й представників виконавчої служби ці «фахівці» зносять кіоски неугодних підприємців. А незабаром влада дає дозвіл на зведення нових — на тому само місці!

Це — круговерть, що приносить стабільний дохід людям, які сидять у будинку на Хрещатику, і фірмам, які від них годуються. Є всі підстави говорити про те, що показова «боротьба» з ларками — банальний переділ ринку. А «дах» забезпечують їм чиновники КМДА: «своїм» — усе, чужим — нічого. Більшості Київради немає різниці, для чого віддавати гектари лісів і парків — для будівництва розважальних центрів чи для встановлення павільйонів і ларків. Їх усе задовольняє.

Але не киян. Щоб покінчити з хаосом, потрібно не тільки затвердити чітку схему розміщення МАФів, а й домогтися її реалізації. Депутати Київради колись уже проголосували за необхідність її розроблення, але влада продовжує встановлювати кіоски на свій розсуд. Ніні ніякого плану немає, а старі рішення Київради виявилися неефективними.

Переконаний, що до розробки такої схеми Київрада має оголосити мораторій на встановлення нових МАФів. Сподіваюся, що контролюючі органи, прокуратура і податкова нарешті наважаться добровільно відмовитися (даруйте за іронію) від одержання «подяк» підприємців. Вони зобов'язані провести масштабну перевірку: з'ясувати, чи є у власників кіосків документи на розміщення, чи платять вони за оренду землі тощо. Об'єктивна інвентаризація МАФів необхідна.

Наступний крок — боротьба з корупцією. Підприємці повинні одержувати дозвіл на установку кіосків за прозорою схемою, а не залежно від того, який хабар дали чиновникові. Якщо подивитися на рішення Київради під витіюватою назвою «Про запровадження принципу організаційної єдності щодо видачі дозволів на розміщення тимчасових споруд», то створюється враження, начебто проблем у підприємців немає. Але насправді ніякою «організаційної єдністю» там і не пахне. Люди змушені звертатися до посередника — КП «Київське інвестиційне агентство», без якого одержати дозволи дуже складно. Тому я наполягаю на впровадженні реально діючого принципу «єдиного вікна»: підприємець приходить у райдержадміністрацію, пише заяву й через два тижні одержує відповідь. І не потрібні посередники, які просто висмоктують гроші.

Цих кроків цілком достатньо, щоб почати наводити порядок. Вони прості й зрозумілі, але для їхньої реалізації потрібна воля місцевої влади. Сьогодні її у неї немає, і навряд чи з'явиться найближчим часом. Якщо не змінити ситуацію, то Київ з міста каштанів перетвориться на місто ларків і базарів.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Це — те, що категорично забороняється робити: кіоски на тротуарі поблизу станції метро «Шулявська» витісняють пішоходів на проїжджу частину вулиці.

НОВИНИ КОРОТКО

Не постраждають?

Екологи застерігають, що п'ята частина столичних дерев може загинути через солі та шкідливі речовини з невивезеного снігу. Але гендиректор «Київзеленбуду» Олександр Козловський запевнив, що вони від цього не постраждають, оскільки забруднений сніг вивозився, танув і стікав у каналізацію, не потрапляючи на відгороджені бордюрами зелені зони. Реальну шкоду, на його думку, завдає загазованість. Тому деякі білі каштани та інші дерева починають хворіти. «Київзеленбуд» має намір замінити хворі білі каштани на адаптовані до забрудненого довкілля м'ясо-червоні каштани.

Трамвайчиком по Дніпру

Столична влада планує запустити річковий трамвай — від Поштової площі до Березняків та Оболоні, можливо, вже 1 травня. Також розглядаються варіанти розширення маршрутної мережі та збільшення кількості рейсів.

Якими вони були

У Музеї однієї вулиці на Андріївському узвозі, 2-б, до червня працюватиме виставка посмертних масок відомих політиків, вождів, полководців, письменників. До Києва привезли їх 49, у тому числі — Руссо, Ремарка, Леніна, Сталіна, Кромвеля, Олександра III. На відміну від малюнка або фото, зліпки, виготовлені відразу по смерті, дозволяють зберегти риси обличчя. Кияни зможуть побачити перші копії масок багатьох історичних осіб. Деякі з них — копії робіт відомого скульптора Сергія Меркурова, що за своє життя «посмертно» бачив близько 300 великих людей.

Історичний вагон

25 березня зі станції «Університет» почне курсувати «Історичний вагон» Київського метрополітену. Рух музею на колесах організовано у составі, що прямуватиме Святошинсько-Броварською лінією. Так підприємство відзначатиме 50-річчя від дня введення в експлуатацію першої дільниці підземки. Оформили «Історичний вагон» дизайнери та працівники метрополітену на базі його «батька» — типу «Є» 1969 року випуску. Особливість їх полягає у тому, що для внутрішнього оздоблення використовувалися дерев'яні деталі — рами вікон, а стіни обклеювали цінним видом шпалер — лінкрустом. У вагоні пасажири зможуть ознайомитися з фотокопіями історичних даних і світлин про підземку.

Живуть довше

Тривалість життя киян становить 71,5 року: 66,5 року — чоловіків та 76,3 року — жінок. Показник у країнах ЄС становить 78,5 року. Тож теоретично тривалість життя мешканців Києва на сім років коротша, ніж громадян ЄС, але на три роки довша, ніж у середньому в Україні. Кількість населення столиці на 1 січня 2010 року, за даними офіційної статистики, становила 2 млн. 785 тис. осіб. Проте, за даними поліклінік, медичну допомогу в столиці отримує 5 млн. осіб.

Великодній ярмарок

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В Українському домі з 31 березня до 2 квітня проходитиме благодійний Великодній ярмарок. На ньому буде представлена продукція підприємств харчової, переробної промисловості, споживчої кооперації, виробників сувенірів і майстрів народних промислів — писанкарів, гончарів, різьбярів, вишивальниць. Окрасою стане експозиція писанки та художніх творів на Великодню тематику і конкурс «Кращий Великодній кошик». Також традиційно відбудеться благодійний збір харчових продуктів і коштів для дітей-сиріт — мешканців шкіл-інтернатів.

За повідомленнями інформаційних агенцій і кореспондентів «Голосу України».

Сторінку підготувала Любов СТАНАЧИЧ.

Що сьогодні маємо? Втратили шахти, втратили податкову базу, і держава починає нас дотувати. Дев'ять років тому ми були самодостатні. Тепер отримуємо із бюджету дотацію вирівнювання — майже 30 мільйонів гривень на рік

Шахтарська перспектива

Яке майбутнє у вугільного регіону, де закрили більшість вугільних підприємств?

Поштовхом до заснування міста Шахтарська став бурхливий розвиток вугільної промисловості у 50-ті роки минулого століття. Оточене копрами і териконами, сьогодні місто переживає всі проблеми старого промислового регіону. У структурі економіки 86 відсотків займає вугільна галузь. Більшість шахт, які колись діяли тут, нині закриті. Ті, що працюють, потребують оновлення і великих фінансових вливань. Знайти роботу, особливо жінкам, дуже важко. А приватний бізнес не квапиться вкладати гроші в альтернативні виробництва.

У долі цього порівняно молодого міста, як у краплі води, відбилися всі проблеми, характерні для інших шахтарських міст. Із регіону-донору вугільний Донбас перетворився на одну з найбідніших територій. Важко працюючи під землею, гірник не впевнений, що отримає гідну винагороду за свою працю та якісні соціальні послуги — тепло, світло і воду в домі, медичне обслуговування, освіту для дітей... Як живе громада в умовах постійного кризового стану вугільної галузі? Як влаштувати людей, які хочуть і можуть працювати? В чому перспектива для таких моногалузевих міст, як Шахтарськ? Ці наболілі питання ми обговорювали під час зустрічей у міській раді, вугільному об'єднанні, віддаленому селищі. І керівники, і рядові мешканці були одностайні: майбутнє міста без вугільної промисловості неможливе.

Міський голова Шахтарська Олександр Наумович.

Запасів вугілля вистачить на сто років

Адміністративна будівля державного підприємства «Шахтарськантрацит» вражає масштабами. Просторі коридори й кабінети, високі стелі, великі вікна. Будувалося з розмахом, із розрахунку на великий видобуток. Колись до складу об'єднання входило 16 шахт, які щодоби видавали на-гора понад 20 тисяч тонн палива. Сьогодні в державному підприємстві залишилися дві шахти та одне шахтоуправління. У Шахтарську — лише одна діюча шахта. Видобуває тисячу тонн вугілля на добу. «Коли у мене запитують, як на нас позначилася криза, я відповідаю: «Ніяк». У кризі ми живемо вже десять років». Ці слова міського голови **Олександра НАУМОВИЧА** — промовисте свідчення стану, в якому перебувають вугільники протягом останніх років. «Якщо ситуація триватиме ще три—чотири роки, то в Шахтарську не залишиться нічого, крім бюджетної сфери».

Від закритих вугільних підприємств залишаються лише терикони.

ДОВІДКА

У Шахтарську мешкають 62 тисячі осіб, із них 24 тисячі — пенсіонери. На виробництві працюють 15 тисяч осіб. Офіційно на 1 січня 2010 року в центрі зайнятості безробітними було зареєстровано 195 осіб. Але, за оцінками міської влади, реальна кількість безробітних удесятеро більша. А кількість людей, зайнятих у «тіньовому» секторі, без належного оформлення, досягає 7 тисяч осіб.

— Олександре Володимировичу, як позначилося на ситуації в місті масове закриття вугільних підприємств? — запитую у міського голови.

— Процес реструктуризації вугільної галузі, який почався наприкінці 90-х років минулого століття, передбачав закриття неперспективних шахт та відродження перспективних. У Шахтарську було досить підприємств, усі вони були дотаційні, і що робити з такими шахтами, ніхто не знав. Невиплата заробітної плати, падіння обсягів видобутку, зростання собівартості, постійні страйки, походи шахтарів на Київ... Люди без грошей, ріжуть кабель, здають на металобрухт, у місті безлад.

Ось у такій ситуації ми підійшли до санації галузі. Першою шахтою, яку почали ліквідувати в нашому місті, стала «Московська». Сьогодні в стадії закриття перебувають вісім вугільних підприємств, і жодне з них не ліквідоване повністю. Тобто заплановані заходи в повному обсязі не виконані. Крім того, якщо раніше в Шахтарську розташовувалася місцева дирекція державного підприємства «Укрвуглеторфреструктуризація», яке займається проблемами пенсіонерів закритих шахт, то кілька років тому цей підрозділ ліквідували. Для вирішення питань колишнім працівникам доводиться їздити аж до Тореза. Багато наших бабусь і дідусів ніколи не достукаються туди, вони фізично не можуть пересуватися.

— Чи були створені нові робочі місця для гірників закритих шахт? Де зараз працюють ці люди?

— Коли шахти тільки починали ліквідовувати, то ідея була непогана: закрити нерентабельні підприємства і створити нові робочі місця. Ми зробили проект відродження швейно-трикотажного виробництва, адже колись у місті працювала одна з найбільших у Союзі швейно-трикотажних фабрик, там було задіяно майже 2,5 тисячі осіб. Тому новий проект відродив би традиції і дав роботу насамперед жінкам, звільненим із шахт. Передбачалося вкласти 21 мільйон гривень, задіяти понад 350 осіб. Реалізація проекту розпочалася 2001 року, потім була заморожена. На фабриці повністю виконано основні будівельно-монтажні роботи і придбано 70 відсотків сучасного обладнання. Виробництво може бути перспективним, рентабельним і конкурентоспроможним: планувалося, що підприємство спеціалізуватиметься на пошитті чоловічих та жіночих костюмів. Але оскільки проект реалізовувався в рамках Закону України «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області», то після припинення дії закону фінансування зупинилося.

— А де працюють жінки, звільнені із шахт?

— За нашими оцінками, в місті близько 1,5 тисячі жінок без роботи. І це величезна проблема. Крім вугілля, в нашому місті нічого немає. Хтось шукає роботу в сусідніх містах — Донецьку, Макіївці. Чоловіки виїжджають до Луганської області й навіть до Росії, де теж працюють на шахтах. Навесні їдуть на сільськогосподарські роботи. Малий бізнес — здебільшого торгівля. Підприємці живуть головним чином за рахунок того, що колишні гірники вчасно отримують пенсію: а шахтарська пенсія — це в середньому 2600 гривень. Плюс «регресники», кожен із яких отримує понад 700 гривень на місяць. Ось ті, хто витрачає гроші в місті.

Хоч би як там було, а державне підприємство «Шахтарськантрацит» забезпечує в місті половину всіх податкових надходжень. Тому найближче майбутнє ми пов'язуємо саме з вугільною галуззю. За умов видобутку 2,5—3 мільйони тонн палива на рік запасів вистачить на сто років. Так, вугілля у нас непросте, воно потребуватиме дотації. Але його потрібно виймати, забезпечуючи населення регіону роботою. Ситуація дуже складна і критична. Іншого шляху, окрім як підтримати вугільну галузь, у нас немає.

Колишній «донор» живе із простягнутою рукою

— Яких заходів від держави, спрямованих на відродження вугільної промисловості, ви очікуєте? Адже бюджет не потягне масштабні проекти.

— Зрозуміло, будувати нові шахти чи робити глибоку реконструкцію на цьому етапі, може, й нерентабельно. Але ж країна має енергетичну стратегію, де вугіллю віддано пріоритет. Крім того, свого часу розроблялися проекти закону про малі шахтарські міста. Ідеться не лише про престижність шахтарської праці, а про комплексну програму. Чи програми — їх напрацьовували всі уряди. Потрібно зібрати до купи всі ці документи, взяти найкраще і запроваджувати. Це — по-перше. Візьмемо єдину працюючу шахту в нашому місті — «Шахтарську-Глибоку». Вона видобуває 700 тисяч тонн на рік. Якщо вкласти в реконструкцію близько 240 мільйонів гривень і запустити другу чергу підприємства, видобуток зросте до 3,5 мільйона тонн на рік. Для міста це буде порятунок.

По-друге — потрібно припинити закривати шахти, а завершити ліквідацію хоча би тих, які вже передано до реструктуризації. Адже за цей час не створено жодного робочого місця. Не вирішені питання екології. Не споруджені регіональні водозбірники, щоб прийняти воду з усіх закритих шахт.

Що сьогодні маємо? Втратили шахти, втратили податкову базу, і держава починає нас дотувати. Доходи нашого, як і кожного шахтарського міста, складаються із податку на прибутки фізичних осіб та земельного податку. Торік заборгованість у зарплаті виплачували двічі — перед Днем шахтаря та перед Новим роком. Коли гірникам віддають заборгованість у зарплаті за два з половиною місяці в грудні, ми не встигаємо розпорядитися надходженнями. Щодо земельного податку, то його практично не бачимо: 70 відсотків території зайнято вугільними підприємствами — закритими чи діючими. У перших — пільги, другі взагалі звільнені від плати за землю. Тобто і цих грошей ми не бачимо.

Дев'ять років тому ми були самодостатні. Тепер отримуємо із бюджету дотацію вирівнювання — майже 30 мільйонів гривень на рік. Але ж така дотація не дає можливості розвиватися. Ми лише латаємо дірки. А будь-яка територія має бути самодостатньою. Я обома руками «за» адміністративно-територіальну реформу, якщо це допоможе місту стати економічно незалежним. Поруч із нами розташоване Кіровське, де працює одна з найбільших шахт — «Комсомолець Донбасу». Із доходів, які заробляє це місто, державний бюджет вилучає значну суму. Яку потім перерозподіляє і дає Шахтарську. На мою думку, було би доцільно об'єднати кілька бюджетів і сказати: мовляв, усе, що заробите, — все ваше. Тоді був би стимул працювати.

У дні, коли борються з нелегальними «копанками», відбувається сплеск злочинності

— За офіційними даними, в міському центрі зайнятості на обліку перебувають лише 43 гірники. Не секрет, що справжня цифра безробітних шахтарів набагато більша. Щоб побачити, де зайнята значна частина людей, достатньо проїхатися навколишніми селами і селищами. Місто обліплене нелегальними «копанками». Чи боретеся ви з цим явищем?

— Ця проблема існує вже близько десяти років, і досі явище не подолане. Справедливості заради скажу, що на території Шахтарська таких нелегальних шахт немає, всі вони — на території району. Але ми не відмежовуємося, адже працюють там у тому числі й наші мешканці. «Копанки» неминучі насамперед як варіант легкої наживи. Другий аргумент — а куди подітися людям? Це соціальна проблема, і не треба її політизувати.

Інша справа, що нині в нелегальних «дірках» гинуть люди, і це — найстрашніше. Там жодної техніки безпеки. Загалом, за нашими підрахунками, в цьому нелегальному бізнесі задіяно 3,5 тисячі працездатного населення. Середня зарплата гірника, який працює на «копанці», — 5 тисяч гривень. Це стільки само, як отримує гірничий робітник очисного вибою чи прохідник на державній шахті. Тобто три з половиною тисячі сімей живуть за рахунок нелегального видобутку вугілля. Як правило, там працюють безробітні чи «молоді» пенсіонери, які заробили підземний стаж на шахті. Так, ми не отримуємо від «дірок» жодної копійки податку. Але люди мають зарплату, мають можливість оплачувати комунальні послуги, водити дітей до садочка, школи...

З одного боку, «копанки» — це зло, їх треба закрити. Але щойно починається черговий виток боротьби з нелегальним видобутком, це одразу позначається на криміногенній ситуації. Люди починають рятуватися, як можуть. І часто обирають незаконні способи: ріжуть дроти, розносять підстанції тощо. В такі дні ми фіксуємо сплеск злочинності. Тобто як державний керівник, я розумію негатив від «копанок». Але з другого боку, був би радий, щоб вони існували і трохи знімали напруження із зайнятістю населення.

Розповім показовий випадок. Кілька років тому ми з головою обласної ради Анатолієм Близнюком приїхали на одну з «копанок» і застали там зміну. Поговорили з мужиками, і голова облради запропонував: «Ми всіх вас влаштуємо на шахту «Шахтарська-Глибока», кілька днів подумайте — і приходьте». Директор шахти пообіцяв узяти всіх, на той момент на підприємстві не вистачало гірників. Що ви думаєте? За тиждень до відділу кадрів прийшов лише один чоловік, та і той без паспорта. Але його таки взяли на роботу. У перший же день він попросив аванс — і зник.

Було би доцільно об'єднати кілька бюджетів і сказати: мовляв, усе, що заробите, — все ваше

Моя думка така: якщо держава не в змозі вкладати гроші у розвиток вугільної галузі, то треба дозволити приватному бізнесу відпрацьовувати запаси, які залягають близько до поверхні. Але за кількох умов. Перша — безпека праці, контроль. І друга умова — на державному рівні сприяти реалізації вугілля. А не так, як було: з одного боку, начебто дають можливість видобувати, з іншого — пропонують шукати збут самим. Тому приватні шахти — а їх у місті шість — практично стоять, людей розпустили. Проблема в тім, що немає куди відправляти вугілля. Але якщо буде гарний збут, це будуть мільйонні доходи.

Сьогодні у нас є всі умови для інвестицій, для розвитку середнього, великого бізнесу: комунікації, трудові ресурси, потужна інфраструктура, яка колись працювала на вугільне об'єднання. Але інвестор, враховуючи кризовий стан та політичну нестабільність у державі, поки що не йде. Потрібні реальні закони, які працювали б, які приваблювали б бізнес. А які гарантії ми можемо дати на місцевому рівні? Вважаю, таким шахтарським містам, як наше, потрібні спеціальні умови для розвитку. Можливо, на прикладі Шахтарська можна було б відпрацювати або спеціальний режим оподаткування, або спеціальний статус території. Держава повинна зберегти вугільну галузь, вона дасть нашим громадам перспективу.

«Німці відзначили, що працюємо ми грамотно, але не зрозуміли, чому так мало видобуваємо»

Технічний директор державного підприємства «Шахтарськантрацит» **Ігор ГАТІН** каже, що криза багато чого навчила шахтарів — насамперед заощаджувати електроенергію та воду, вдруге використовувати матеріали тощо. «Лише на електроенергії ми торік заощадили понад 5 мільйонів гривень, — зазначає співрозмовник. — Причому жодної революції не робили, лише впорядкували правила. Наприклад, підйом на шахті повинен працювати у певний час. У лазні вода — теж по годинах. А якщо комусь заманулося піти в будь-який момент скупатися — такого не буде. Коли було дуже важко, генеральний директор дав команду вимикати світло в адмінбудівлі о 18.00. Раніше як було? Засиджувалися допізна, закінчували роботу. А тепер не встиг — нарікай на себе. Узяті собі, подивилися в роздруківку за підсумками місяця — справді, економія!»

Наприкінці 2008-го — початку 2009-го в державному підприємстві переглянули структуру і штати. У зв'язку зі скороченням звільнили 800 осіб — головним чином, працівників поверхні, інженерно-технічних співробітників, управлінців. На жаль, поки що для цих людей роботи в галузі немає. Базовою шахтою є «Шахтарська-Глибока». Споруджена в 1986-му, вона є однією з найглибших в Європі: робочий горизонт — на рівні 1292 метри, гірничі роботи ведуться на глибині 1376 метрів. Сьогодні на шахті працює лише одна лава, хоча для нормального функціонування потрібні щонайменше три. Ще одна лава підготовлена: планувалося, що вона буде введена в експлуатацію в травні 2010-го, але через відсутність фінансування пуск відкладається.

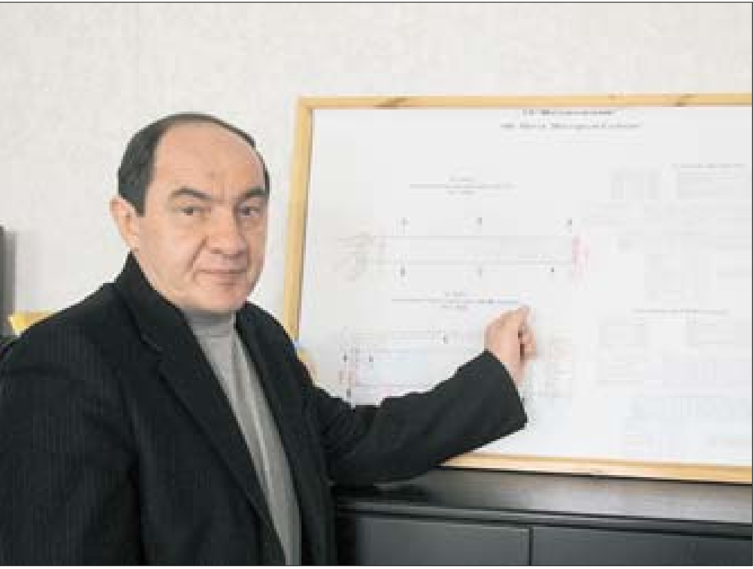
«Наприкінці минулого року ми розробили інвестиційний проект на цю нову лаву, — пояснює технічний директор. — Вартість оснащення має становити 75,5 мільйона гривень, при цьому на 80 відсотків буде використовуватися нове обладнання, а решта — таке, що було у використанні. Мене як технічного керівника найбільше хвилює, коли приймуть державний бюджет. Буде бюджет — ми отримаємо гроші на нову лаву. На неї ми покладаємо великі надії: тоді зможемо видобувати не тисячу тонн палива на добу, як нині, а 2,5 тисячі тонн. Більше товарної продукції — більше грошей для розвитку. Якщо ж працюватимемо на тому, що маємо, то проблеми накопичуватимуться, а і без того поганий фінансовий стан підприємства погіршуватиметься».

ДОВІДКА

До складу ДП «Шахтарськантрацит» входять шахти «Шахтарська-Глибока», «Іловайська» та шахтоуправління імені XVII Партз'їзду. Торік гірники Шахтарська видобули 487 тисяч тонн вугілля. Програмою 2010 року передбачено видобуток 614 тисяч тонн.

У державному підприємстві працюють понад 5 тисяч осіб. Середньомісячна зарплата одного працівника — близько 2800 гривень, гірничого робітника очисного вибою та прохідника — близько 5 тисяч гривень.

Збитки підприємства в 2009 році становлять 35 мільйонів гривень. «Шахтарськантрацит» отримує із державного бюджету кошти на підтримку виробничої діяльності (торік — майже 150 мільйонів гривень).

Технічний директор ДП «Шахтарськантрацит» Ігор Гатін.

Ігор Гатін пригадав, як нещодавно «Шахтарську-Глибоку» відвідали німецькі фахівці, яких Євросоюз залучив для моніторингу стану вугільної галузі України. «Гостям дуже сподобалася шахта, вони відзначили, як грамотно вона розпланована. А підйомна установка взагалі унікальна, хоч і спроектована ще в 70-ті роки. Єдине — німці ніяк не могли зрозуміти, чому ми так мало видобуваємо вугілля. У нас, мовляв, аналогічна лава видає чотири тисячі тонн на добу, а у вас — тисячу. Вам би грошей побільше, тоді б ви далі розвивалися. А у мене навіть гордість прокинулася: виходить, мінімо ми однаково, і інженерна підготовка — на рівні. А от економічно незбалансовані».

На думку співрозмовника, «Шахтарськантрацит» найближчим часом не зможе обійтися без державної підтримки. Для цього є і об'єктивні, і суб'єктивні причини. Серед об'єктивних — складні гірничо-геологічні умови, у яких ведеться видобуток палива. Щодо суб'єктивних, то гірників обурює диспропорція цін у державі. «Кілька років тому для оптимального балансу між доходами і витратами потрібно було видобувати 2200 тонн на добу. Сьогодні — близько 3000—3500 тонн, — каже Ігор Марсович. — Чому? Дорожчають обладнання і матеріали. Одна секція механізованого кріплення коштує як хороший автомобіль — 230—240 тисяч гривень. Але ж технічно жодним чином їх не можна порівняти! Очисний комбайн — до 8 мільйонів гривень, або один мільйон доларів. Ціни просто непорівнянні. Тоді як тонна збагаченого енергетичного вугілля — близько 600 гривень, і ціна регулюється державою. У цих цінових перегонах ми ніколи не наздоженемо металургів і машинобудівників. Щойно ми просимо підняти ціни на вугілля, як нам кажуть: мовляв, тоді возитимемо паливо з-за кордону. Сьогодні, можливо, з Польщі чи Росії привезти вугілля дешевше. А через кілька років, коли ми знищимо свою вугільну галузь, сусіди піднімуть ціни. Що тоді?»

Щоб зменшити витрати на виробництво, в об'єднанні вилучають ресурси із закритих шахт — кріплення, труби, затяжку тощо, та використовують на діючих підприємствах. Фахівці кажуть, що реанімувати шахти, підготовлені до ліквідації, дуже дорого. От якби знайшлися підприємці, які взялися б відновити виробництво...

Наслідок економічної кризи: люди міцніше почали триматися за робоче місце. «Дуже добре пам'ятаю перші страйки у 1989-му, — додає Ігор Гатін. — Тоді часто доводилося чути репліку: "Ти мені багато не розповідай, лопату в мене не забереш". Так от, сьогодні ми дожили до того, що лопату один у одного з рук виривають. Прийому на шахти немає. Намагаються шукати «блат», за дзвінком влаштуватися... Тобто вже б'ється кожен сам за себе. І коли знаєш, що тобі в спину дихають десять осіб, що за найменше порушення звільнять, тоді запам'ятаєш, що в шахті не можна палити, не можна пити, з'являтися в стані наркотичного сп'яніння... Таких без жалю виганяємо. Змінилася психологія. Люди зрозуміли, що за роботу треба триматися, хоча б скільки там платили. Тому що втратити роботу в умовах Шахтарська — це катастрофа, особливо для жінок».

Добре селище Сердите

Сердите — одна з околиць Шахтарська, де мешкає понад дві тисячі осіб. Кожному, хто вперше завітає сюди, я порадила б... не вірити очам. Ось зупинка «Заводська», названа «на честь» комбікормового заводу, нині напівзруйнованого. Ось зупинка «Фабрична» — колись тут стояла Сердитянська збагачувальна фабрика. Тепер від десятиповерхової будівлі не залишилося і сліду. Так само, як і від палацу культури та інших споруд навколо фабрики. Але й табличка «Сердите» абсолютно не відбиває характеру мешканців селища. Навпаки, тут випало познайомитися із привітними та небайдужими людьми. Які аж ніяк не хочуть погодитися із висновком про селище як неперспективне чи депресивне.

Колись фабрика давала світло, ремонтувала шляхи та утримувала соціальну сферу. Але після того, як у регіоні почали ліквідовувати шахти, збагачення вугілля в попередніх обсягах стало не потрібне. Селищний голова **Віра МАЛОВА** каже, що після закриття підприємства, де працювали сотні осіб, багато проблем довелося вирішувати «з нуля». Наприклад, заново проводити освітлення вулиць. На перші 18 ліхтарів збирали гроші з кожного двору. Після того, як центральна вулиця засяяла вогнями, справа пішла жвавіше. «Підключили підприємців: переконували, що до них люди підуть, якщо магазин буде освітлений, — пригадує селищний голова. — Перейшли на інші вулиці, ось цього року вже 24 світильники збираємося поставити».

Так само гуртом збирали гроші на ремонт медпункту. Вийшло, що Сердите залишилося і без медпункту, і без аптеки: приватному бізнесу невигідно вести торгівлю в невеликому селищі. Люди — а це переважно пенсіонери — опинилися без елементарної медичної допомоги: поміряти тиск тощо. «І тоді ми вирішили облаштувати медпункт просто в будівлі селищної ради, — розповіла Віра Малова. — Люди зібрали 2700 гривень на ремонт. Ремонтували власними силами, адже наймати робітників не було за що. Важко було, стільки клопотів! Працівники селищної ради вдягнули спецівки — фарбували, штукатурили, замазували. Все зробили, як належить».

Та неприємною несподіванкою був висновок санепідстанції: виявилося, для роботи медпункту потрібні стерилізатор, спеціальна лампа, шафки. Що робити? Адже гроші витрачені на ремонт. І тоді в селищній раді придумали нестандартний хід. Силами самих мешканців поставили виставу «За двома зайцями», продали на неї квитки, а виручені гроші пустили на закупівлю меблів та обладнання. Всього відбулося три вистави, квитки коштували по 20 гривень. Цю культурно-благодійну подію в селищі із захватом згадують і досі. До речі, в планах самодіяльних артистів — нова вистава, виручка від якої також піде на суспільні потреби.

Селище Сердите — околиця Шахтарська.

Віра Малова зізналася, що мріє на в'їзді поставити табличку: «Добре селище Сердите». Так би мовити, для розвінчання стереотипів. Приклад активу селища гідний наслідування. Люди залишилися без підтримки у вигляді великого підприємства, але прагнуть зробити своє селище чистішим і затишнішим. Торік у центрі, біля водонапірної башти початку минулого століття, з'явився новий дитячий майданчик, виграний у конкурсі міні-грантів обласної ради. З'явилася нова музична апаратура — перед будівлею селищної ради тепер проходять свята і дискотеки. Щоправда, мешканці мріють про клуб, де можна було б збиратися, незалежно від примх погоди. І така будівля знайшлася — неподалік від залізничної станції. Донецька залізниця готова передати селищній громаді будівлю безоплатно. Але неузгодженість законів та затримка із документами не дають змоги це зробити. **«Голос України» бере під контроль питання передачі будівлі, де мешканці селища могли би проводити дозвілля. Обіцяємо розповісти докладніше на сторінках газети, як чиновники всіх рівнів сприяють (чи перешкоджають) громадській ініціативі.**

Олексій Михайлович ГАЙВОРОНСЬКИЙ — один із найповажніших та найактивніших мешканців селища. Нещодавно ветерану виповнилося 90 років. «Пройшов усю війну: і відступ, і наступ, і поразки, і Перемогу, — пригадує співрозмовник. — Служив у 42-й Смоленській Червонознаменній, орденів Суворова і Кутузова стрілецькій дивізії, захищав Москву, Білорусь. Запам'ятався парад 7 листопада 1941 року на Червоній площі, промова Сталіна... Війну закінчив молодшим лейтенантом, а невдовзі попросив, щоб мені із рідного Донбасу надіслали виклик на шахту — хотів мирного життя».

Приємно було дізнатися, що Олексій Михайлович — давній та уважний читач «Голосу України». «Цю газету передплачую постійно, тому що вона друкує всі закони, — пояснив ветеран. — Я у своєму житті поразок майже не зазнавав. Вигравав усе, спираючись на закон. І людям допомагав та допомагаю». Ветеран каже, що приїхав до Сердитого багато років тому, коли селище було в зеніті: працювали їдальня, лазня, будинок побуту, магазини, клуб... Запитую: що потрібно зробити для пенсіонерів та для всіх мешканців селища? «Потрібне вогнище культури — клуб. Ще — вода, бо з водою дуже складно останніми роками. Лазню обладнати. Вугілля щоб вчасно привозили. Щоб ветеранам до Дня Перемоги платили, як належить, десять мінімальних пенсій. І щоб компенсація за путівку була не 200 гривень, а така, щоб можна було придбати путівку».

Ветеран Олексій Гайворонський гортає альбом зі старими фото.

Спілкування із керівництвом та мешканцями Шахтарська засвідчило: на місцях готові виявляти ініціативу та зробити свою територію зручною для життя. Чи винен шахтар, якщо держава позбавила його роботи, не запропонувавши нічого взамін? Чи винні пенсіонери закритих шахт, які мерзнуть у своїх домівках, хоча мають право на безоплатне паливо? Чи винні мешканці селища, що після ліквідації єдиного підприємства-годувальника вони залишаються без світла, клубу, асфальту та інших зручностей? У цьому куточку Донбасу перспективу пов'язують із вугільною промисловістю. «Робота в шахті — щоденний ризик. І саме життя привчає тебе зважено і ретельно підходити до всього, — пояснив технічний директор «Шахтарськантрациту» Ігор Гатін. — Тому шахтарі завжди були терплячими. Але якщо ми визначилися, що Україні для енергобезпеки потрібне вугілля, треба розуміти: це — дороге задоволення». Від себе додам: відсутність вітчизняного вугілля — стане «задоволенням» ще дорожчим.

Ліна КУЩ.
Фото автора.

Німці ніяк не могли зрозуміти, чому ми так мало видобуваємо вугілля

Туберкульоз на Тернопільщині молодшає. Торік там захворіло 19 дітей, більше половини — із сільської місцевості. Причини — невчасне обстеження, відсутність спеціальних кабінетів, незадовільне використання санаторного етапу лікування, *інформує наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА*

ГОЛОС УКРАЇНИ № 52 (4802)
СЕРЕДА, 24 БЕРЕЗНЯ 2010

Науковці Великої Британії і США винайшли новий спосіб знищувати бактерії туберкульозу

«Війна» в поліській глибинці

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Із рідних місць — ні ногою

Оточене лісами, водоймами, болотами село Великі Озера Дубровицького району загубилось у поліській глибинці: до Рівного звідси — більше 170 кілометрів, до Білорусі — рукою подати, якихось двадцять кілометрів. Нічим не примітне, на перший погляд, село, а точніше села Великоозерянської сільради (а до неї, крім Великих Озер, входять ще й Шахи, Черемель, кілька хуторів), у 1990-ті роки здивувало всю Україну.

У 1992 році Великі Озера були віднесені до другої категорії радіаційного забруднення. Таким чином було накладено табу на проживання, ведення господарства, будівництво та соціальний розвиток цього населеного пункту. Але багато селян не захотіли залишати свої села й хутірці, оскільки вважають їх найкращими. Ось так громадою і захистили майбутнє свого села, яке тепер віднесено до третьої категорії радіаційного забруднення. Його мешканці, які ніколи не славились великими статками, навіть поступилися заради цього чорнобильськими пільгами. Про цю історію трепетної любові поліщуків до свого батьківського краю кінематографісти навіть зняли фільм «Зона відчуження», який у 2005 році отримав першу нагороду на екологічному телефестивалі «Екорайт» у польському Райгороді.

Багатьох дивувало тоді: чому так ревно великоозерянці обстоюють свої села й хутори? Адже життя тут — не мед.

На це великоозерянці справедливо зауважували: «А де нас чекають?»

— До аварії на ЧАЕС у населених пунктах нашої сільради проживало три з половиною тисячі чоловік, після відселення залишилось тисяча сто, — розповідає великоозерянський сільський голова Михайло Рябий (**на знімку**). — Вони живуть за рахунок підсобного господарства, грибів та ягід, заробітків по чужинах... Люди розраховують лише на себе, бо держава про них забула: на даний час жодного рецепта за чорнобильською програмою наші мешканці безплатно не отримали; другий рік не дають нам комбікорму, який насичений спеціальним розчином проти радіації; мешканці села Черемель п'ють молоко, вміст радіонуклідів у якому в десятки разів перевищує допустимі норми...

— До цих проблем додалася ще одна, — продовжує сільський голова. — І пов'язана вона зі створенням у лісових угіддях поблизу населених пунктів нашої сільради мисливського господарства «Залужжя». Ніхто не спитав у населення думки з приводу цього, ніхто не рахується з думкою територіальної громади. Кілька разів висловлювали бажання зустрітися з людьми з цього приводу голова Рівненської обласної ради Олександр Данильчук. Ми вивішували оголошення, люди збирались, але на зустріч так ніхто й не приїхав. Лише згодом дізналися, що згідно з рішенням Рівненської обласної ради тут створене мисливське господарство. Вже тричі обласна рада додавала мисливських угідь «Залужжю» — скоро місцевим жителям не буде куди ступити: все під приводом примноження фауни прибирають до рук багаті та впливові. А людям, які тут народились і живуть, як бути?

— Ось ви кажете: «Краса тут яка! Очей не відірвати», — веде далі Михайло Рябий. — Та й ми до цієї краси прив'язані, але в цьому випадку мальовничість місцевості зіграла не на користь місцевих мешканців: адже на неї зазіхнули багаті й впливові люди. Спочатку ніби беруть у користування мисливські угіддя, а потім, хто знає, як повернеться у державі: можуть і викупити. Тоді нам хоч тікай із рідних місць, бо вже й зараз маємо чимало проблем...

— Зрештою, чому ж нам, територіальній громаді, ніхто не запропонував взяти в користування мисливські угіддя і створити подібне мисливське господарство? І повірте, господарювали б не гірше, адже ми не приїжджі, а місцеві, й нам ці місця рідні та любі. Тоді поповнювався б місцевий бюджет, люди мали б роботу, адже це в нас проблема з проблем, — резонно зауважує Михайло Рябий.

Сюжети для бойовика

Так ось саме про ці проблеми писали мешканці сіл Великоозерянської сільради торік народному депутату України Павлу Сулковському, а той про це в публікації «Обкрадають за допомогою брудних схем» («Голос України» за 17 квітня 2009 року). Народний депутат цитує рядки з листа 35 мешканців села Черемель Дубровицького району: «Недавно ми дізналися, що маємо власника села й прилеглих територій... (можливо, й ми, жителі цієї території, тепер не належимо до вільних громадян України, а є власністю хазяїна, який тут порядкує). Виявляється, що територія ця чи то передана під заповідник, чи під мисливські угіддя (невідомо кому), тепер тут є наглядач, який що хоче, те й робить. Ми не маємо права вийти за межі села, з якою б то не було метою. Цей «єгер», якщо зловить, немає різниці — дитину чи літню людину, поб'є до реанімації, погрожує карабіном. Звернення у міліцію результату не дають...»

Тоді народний депутат Павло Сулковський звернувся із запитом до правоохоронних органів стосовно перевірки викладених фактів. Але на цей сигнал як слід ніхто не зреагував (і навіть користувач мисливських угідь), бо ця проблема не лише залишилась, а й обросла новими фактами. Про це нещодавно написали в листі до редакції «Голосу України» мешканці сіл Великоозерянської сільської ради. Але цього разу до підписів мешканців села Черемель долучили свої ще й їхні земляки із сіл Великі Озера, Шахи.

«У нашій місцевості склалась складна, нездорова обстановка. І все через дії єгеря мисливського господарства «Залужжя» Ярослава Серка, який, заявляючи, що є представником впливового чиновника на Рівненщині, витворяє тут що хоче, перевищує свої повноваження єгеря, поводиться з людьми зухвало. Старожили сіл зауважують, що навіть за німецької окупації такого геноциду не було — населення вільно займалось збиранням грибів та ягід, сінокосінням тощо, — пишуть вони. — Полювання в мисливських угіддях проводяться у будь-яку пору року, тож людям страшно зайти в ліс. Єгер часто погрожує людям зброєю, перепиняє підводи з дровами, чим перевищує свої повноваження, беручи на себе функції лісової охорони...» А далі наводять такі факти дій єгеря Я. Серка, які можна було б покласти в основу бойовика. Пишуть, що куди тільки не зверталися з колективними листами (навіть до Президента В. Ющенка, Генеральної прокуратури), звідусіль отримували відписки.

Не переповідатиму зміст довгого листа від великоозерянців. Вважаю, що краще викласти їхні розповіді, які вислухали безпосередньо на місці. Оскільки звернення людей були не лише до редакції нашої газети, а й до прокуратури, то у Великі Озера послухати людей прибули перший заступник прокурора Рівненської області Володимир Мойсеєць, прокурор Дубровицького району Микола Соболєв, перший заступник начальника управління лісового й мисливського господарства Рівненської ОДА Сергій Івашинюта.

У нетопленому залі сільради зібралось чимало людей із села Черемель (**на знімку вгорі**), які підписувались під листом і зверненнями. Поступово підходили й місцеві, з Великих Озер. Емоції лилися через край, коли розповідали про єгеря Ярослава Серка. Чесно кажучи, за багато років журналістської роботи мені не випадало бачити, щоб громада була так негативно настроєна проти однієї людини — в даному випадку єгеря. Обурення в холодному залі дійшло до точки кипіння. Люди говорили, що єгерська служба їздить лісовими дорогами на незареєстрованих мотоциклах без номерних знаків, має незареєстровану мисливську зброю. «Хіба таке зійшло б з рук пересічному селянинові?» — справедливо ставлять запитання поліщуки. Нарікали, що від диких кабанів страждають їхні городи, переважно картопляні поля. А як на Поліссі без картоплі? Це ж основний продукт у цих місцях.

Зрештою, наведу кілька витягів із розповідей селян.

Михайло Рябий, сільський голова:

— Ставлення до населення єгеря: дядько ріже дрова, зупиняє його, забирає бензопилу.

Стріляє собак. Наставляє на коня карабіна. Немає ніякої ради Серку. Звернешся у міліцію, там розводять руками: мовляв, ми не можемо нічого зробити... Зловить дядька в лісі, де в нього вулики з бджолами, поб'є його... В мене вже не вистачає слів і сил, щоб захистити від свавілля Серка людей. Усі люди йдуть до мене зі скаргами. А особливо лякає людей якимись «донецькими хлопцями, які приїдуть і повідрізують нам вуха...» При чому тут це? Своє свавілля прикриває тим, що є нібито помічником голови Рівненської обласної ради Олександра Данильчука — тиче під ніс людям якесь посвідчення, чим, на нашу думку, наводить тінь на посадовця і налаштовує проти нього людей, яких голова обрали за його обов'язками і статусом депутата мав би захищати...

Степан Котяй, пенсіонер, батько шістьох дітей:

— Позаминулого року я послав сина, щоб привіз самотнім бабусям сухостій, щоб їм було чим опалювати хату (вони, на жаль, уже померли). Вони жили на хуторі, не мали сил самі заготовити дров. Син узяв бензопилу й товариша на підмогу та поїхали за сухостоєм. Серко побачив бензопилу на возі й питає: «Ти що, браконьєрствуєш тут?» Син відповідає, що возив старенькім дрова. Серко забирає бензопилу і починає різати березу, щоб потім перед лісовою охороною сказати, що це зробив мій син із приятелем. Бере карабіна, наставляє спочатку на сина, а потім на коня і собаку. Собаку забиває. Він же не бродячий — був біля самого воза... Потім бере дубову ручку і б'є сина. Тут у залі є свідок — підтвердить... Син і сам міг би розказати про той випадок, тільки боїться помсти Серка... Коли скаржимось, Серко ще більше озлоблюється на людей. Що нам робити, як дати цьому раду?

Микола Кутецький, батько трьох дітей:

— Коли я повертався із грибів, мене затримали єгері. При мені були гриби і моя мисливська рушниця. Викликали Серка. Коли мене саджали в машину, якою відвезли за п'ять кілометрів від села, Серко сказав своїм єгерям, що можуть мене бити як хочуть і скільки хочуть. Коли машина зупинилася, дали мені лопату й наказали копати яму, погрожували закопати мене тут живим і поїздити по ямі машиною. Потім почали бити. Серко вдарив головою мені в обличчя, пішла кров. Я упав, Серко зі своїми людьми почали бити мене ногами. Вони били б мене й далі, але один із них сказав, що мій син працює в міліції. Тоді Серко дав команду перестати мене бити. Їх було шість чоловік. Потім змусили мене під їхню диктовку писати пояснення про те, що нібито я втікав від них, падав на пеньках, завдавши собі тілесні ушкодження. Потім погрожував розібратися зі мною та моєю сім'єю, якщо буду скаржитись. Хоч я і зняв побої у Рівному в лікарні, але не наважився скаржитись. Хто знає, що в Серка на умі? А на наші колективні листи ніхто не реагує, то хіба мене одного послухали б?

Надія Куришко, депутат сільської ради:

— І мені, як депутату, не раз скаржились люди на те, що Ярослав Серко не пускає їх по гриби. Жінки збирали зелениці, Серко підійшов до воза, де була восьмидесятирічна Варвара Григорівна Комар (вона стерегла воза, а молодші збирали гриби) й почав лаятися, погрожувати, виганяти з лісу. Або ще випадок. Коли хлопці-старшокласники ловили в'юнів у меліоративній канаві, єгер вигнав їх звідти, погрожуючи, що «наступного разу їхні батьки тут не познаходять». Це ж діти, хіба так можна?

Федір Остапович (на знімку вгорі), депутат сільської ради:

— На городі посадили з дружиною кукурудзу, між рядками посіяли огірки. Жодного качана з двох грядок не поклали в чавун, дітям не зварили, бо дикі тварини знищили врожай... Ось вам і «користь» від мисливського господарства... Тільки кому? Якщо вже розводять дичину, то хай за нею дивляться, пасуть...

Про що баяв «поганий хлопчик»

А наступного дня задзвонив мій мобільний:

— Це я, той «поганий хлопчик», про якого вчора вам «баяли» у Великих Озерах, — представився єгер Ярослав Серко (**на знімку**). З ним та директором МГ «Залужжя» Сергієм Марчевським розмовляємо про стосунки місцевих мешканців та єгеря.

У Ярослава Серка свої аргументи: мовляв, бореться з браконьєрами, яких багато серед місцевих мешканців, тому вони й обурені. Каже, що діставалося від місцевих і його єгерям. Був випадок, коли трактором лоб у лоб їхали на мотоцикл із єгерем. Показує шрам на своєму лобі — це знак від сокири браконьєрів. Велика проблема, на думку єгеря, в тому, що в багатьох місцевих жителів незареєстровані рушниці, тож коли їх зупиняєш у лісі, вони можуть викинути їх і сказати, що зброя «не їхня»...

Хвалиться тим, що за його єгерства дичини в лісі стало більше:

— Згідно з актом передачі приймав двадцять кабанів і стільки ж косуль, а зараз маємо в мисливських угіддях 50 лосів, 500 кабанів і стільки ж косуль, 20 рисей. Я щодня сам розкидаю для звіра по годівницях дві тонни зерна. Я потратив на ці угіддя вісім років життя, — каже Я. Серко. — Місцевим жителям пропонували: є 63 ліцензії на відстріл кабанів, 43 — на косуль, 15 — на бобра, кажу: реєструйте зброю, десять відсотків ліцензій, причому, пільгових, даю на село. Заплатите за них, допоможете мені віники для тварин в'язати. Не хочуть...

Між іншим Я. Серко, який сам їздить на дорогому джипі, не заперечує, що мотоцикли, якими керують підлеглі йому єгері, без державних номерних знаків. Пояснює, що їх реєстрація обійшлася б мисливському господарству в копієчку. Не заперечує, що кілька його єгерів таки мають зброю. Сам же він, каже, виходить у ліс із рацією та балончиком, бо зброю здав рік тому в зв'язку із закінченням строку реєстрації.

У Ярослава Антоновича, признався він, є ціла «методика» боротьби з браконьєрством, яка полягає у тому, що прийняв єгерями найзатятіших колись браконьєрів, а ще в тому, що в кожному із прилеглих до мисливських угідь сіл він має своїх інформаторів, яким виплачує по п'ятсот гривень (це за його офіційної, як сам сказав, зарплати у вісімсот гривень!).

Заперечує єгер те, що показував людям посвідчення від Данильчука, хоча й не приховує, що голова Рівненської обласної ради дуже часто буває у «Залужжі» на полюванні:

— Вполює кабанчика, а м'ясо його не їсть, — вдається у деталі єгер.

Директор ТзОВ Мисливське господарство «Залужжя», яке зареєстроване в Києві, Сергій Марчевський горою стоїть за єгеря Ярослава Серка, вважає його чудовим фахівцем своєї справи, чого ніхто, зрештою, не заперечує. А конфлікти з місцевим населенням пояснює так: «Якщо єгер не продажний, значить, у нього проблеми. Якщо ж він продажний — тому дозволить незаконно полювання, іншому, то й звіра ніколи не буде в Україні. Наше ж завдання — зберегти угіддя і звіра, у що ми вкладаємо чималі кошти».

Шипи на дорогах примирення

Вони в стосунках між єгерем Ярославом Серком та місцевими мешканцями існують у прямому й переносному значеннях. Віднедавна на дорогах тут з'явились шипи, від яких постраждало кілька автомобілів, і навіть рейсова маршрутка пробила шину. Добре, що все закінчилось благополучно, без людських жертв. Місцеві мешканці, озлоблені проти єгеря, приписують йому цю диверсію. Ярослав Серко, у свою чергу, киває на місцевих, показуючи знімок, зроблений фотокамерою мобільного, що від шипів постраждало колесо і його джипа. Діти позбирали ці шипи на дорозі й передали їх сільському голові Михайлу Рябому, а той, у свою чергу, першому заступнику прокурора області Володимиру Мойсеєцю, просячи його розібратися з тим, хто ж все-таки зважився на таке.

Навіть із цього випадку видно, що конфлікт зайшов настільки далеко, що потрібно шукати якийсь вихід із нього. Бо великого розуму не потрібно, щоб наживати ворогів, важче з ворогів зробити друзів. Останнє під силу лише розумнішому. Хто ж усе-таки зробить перший крок до примирення? На запитання: «Який вихід із ситуації?» від директора МГ «Залужжя» Сергія Марчевського конкретної відповіді не почула, більше говорив він про бізнесові цілі — примножувати фауну, що, безумовно, добре.

Тут згадався анекдот горбачовських часів, коли в розпалі була антиалкогольна кампанія. Тоді поліщук прийшов до найвищого посадовця запитати дозволу нагнати самогонки на весілля доньки, на що той відповів: «Чому прийшов до мене? Запитай дозволу в сусіда...» Цей анекдот згадала тому, що бізнесу потрібна тиша, а не «війна», яка триває у глибинці Полісся між єгерем та місцевими мешканцями. Вона дійшла до такої точки, що стає тривожно: а що, як вона нічим добрим не закінчиться? Цього б не хотілося. Адже й у місцевих мешканців є сім'ї, рідні, й у єгеря Ярослава Серка — четверо дітей, яким потрібен батько. Тож нікому не варто ризикувати, випробовуючи, в кого здадуть нерви...

Воно й справді, боротися з браконьєрами потрібно, тільки в межах визначених законом повноважень — без рукоприкладства та погроз, приниження гідності людини. Адже ж і в інших мисливських господарствах Рівненщини (а таких в області близько сімдесяти) єгері борються з браконьєрами, бувають і конфлікти, але не в таких масштабах, як у Великих Озерах.

До речі, як повідомив перший заступник прокурора Рівненської області Володимир Мойсеєць, з 22 березня у Великі Озера виїжджають працівники прокуратури, міліції, які перевірять усі викладені в скаргах факти. Про результати перевірки ми повідомимо читачів у наступній публікації. Це питання тримає на контролі й народний депутат України Павло Сулковський, до якого зверталися великоозерянці.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото автора.

Що нам робити, як дати цьому раду?

Окопи Святої Трійці: руїни на городах

ОСТРІВЦІ ЗАБУТОЇ ІСТОРІЇ

На кордоні трьох областей — Тернопільської, Хмельницької та Чернівецької — над річкою Збруч знаходиться маленьке, всього в одну вулицю, село Окопи. Лише дві відреставровані на початку двадцятого сторіччя брами та руїни костьолу вказують на те, що колись тут була справжня фортеця. Якщо ж ви уважно придивитеся до домашніх господарств, то помітите, що городи селян часто упираються в рештки оборонних стін, на яких гріються кури.

Це сьогодні окопівські мури сторожать півні, а наприкінці сімнадцятого сторіччя тут стояла польська армія, яка намагалася не допустити продовольчі обози у захоплену турками Кам'янець-Подільську фортецю.

1692 року коронний гетьман Речі Посполитої Станіслав Ян Яблоновський написав королю: «Зараз, Ваша королівська милість, знайшов місце, яке мав давно на приміті і яке подобається у всьому. Знаю, що і Ваша Величність його добре пам'ятає. Є то над Лашківцями шия скалиста, яку стискає з однієї сторони Дністер, а з другої — Збруч, і зараз нижче впадає Збруч у Дністер, а Жванець у чверті милі. Засвідчую, що те місце заслонене від Польщі двома белюардами, бо від скали до скали — 180 ліктів, а від Кам'янця також заслонено двома белюардами, і одним цілим всередині, бо є від скали до скали — 470 ліктів. Води багато, безпечно для коней. Брід добрий на Дністрі під самою фортецею, і виїзд добрий на другий берег. Отож виклав усі вигоди, які тут є. Вже вчора значну роботу зробили, бо люди не мало працювали. Хотіли форт побудувати у Жванці, але вирішили, що це місце набагато краще і безпечніше для людей».

До кінця того року фортеця була збудована й одержала назву Окопи Святої Трійці. З того часу з Окопів поляки постійно будь-якої пори року, вдень і вночі нападали на турецькі транспорти. Як пишуть місцеві краєзнавці, турецький гарнізон від цього не голодував, але начальник Подільського пашалика Галіль-паша, а по його смерті — Кахріман-паша змушені були шукати інших, значно довших шляхів для доставки вантажів — зокрема, через Устя.

Після Карлівського миру, коли Поділля повернули Польщі, Окопи Святої Трійці стали непотрібними, і почали потроху занепадати. Вдруге заговорити про них довелося аж 1769 року, коли тут відбувся бій між російськими військами та конфедератами. Конфедерати, очолювані Казиміром Пулаським, забарикадувалися у місцевому костьолі. Під час бою пошкодили не лише костьол, а й значну частину фортеці. А вже через три роки, 1772-го, коли Окопи стали австро-угорськими, більшість укріплень знесли.

Ось така коротка, але героїчна історія Окопів Святої Трійці. Сьогодні про те, що це колись було воєнізоване містечко, нагадують дві брами (збережену яких ми завдячуємо Польському товариству шанувальників історії) — Кам'янецьку ви побачите при в'їзді до села з боку Кам'янця-Подільського, а Львівську — при виїзді.

Особливо боляче дивитися на костьол. Цей останній прихисток конфедератів сьогодні стоїть без даху. На стінах ще можна роздивитися залишки розписів. На місці вівтаря селяни зберігають кукурудзу, а в підлозі видніються місця входу у крипти. Костьол перебуває у такому аварійному стані, що його вже неможливо відреставрувати. Він просто доживає останні дні, сумлінно зберігаючи своїми товстими, але потрісканими стінами вже не конфедератів, а селянську кукурудзу, що дуже прикро. Адже від Окопів до туристичної Мекки України — Кам'янця-Подільського — лише кілька десятків кілометрів. І якби ставлення до історичних пам'яток було б хоч трохи уважнішим, сюди теж міг би пролягати ще один туристичний маршрут. Проте «в історії немає умовного способу»...

Тетяна ПАСОВА.

Окопи—Київ.

На знімку: руїни костьолу.

Фото автора.

Впевнений поступ лідера

У своїх симпатіях та антипатіях ми орієнтуємося на знакові фігури політичного істеблішменту України, часто забуваючи про регіональних лідерів. А саме на їхніх плечах лежить відповідальність за прийняття рішень, від яких залежить життєдіяльність територіальних громад. Такими «робочими конячками», котрі безвідмовно тягнуть віз місцевого самоврядування, є голови обласних та районних рад, міські, селищні та сільські голови. Тож, аби країна хоч інколи віддавала належну шану своїм героям, і проводиться загальнонаціональна програма «Людина року».

Цього разу лауреатом у номінації «Регіональний лідер» став голова Запорізької обласної ради Олександр Нефьодов. Чим же виділяється Олександр Степанович з-поміж колег і які саме його ділові якості стали визначальними для прийняття рішення авторитетним журі?

У 2006 році, тобто ще на початку нинішньої каденції обласної ради, Олександр Нефьодов своєю стратегічною метою задекларував пріоритетний розвиток села, у першу чергу — підтягування дотаційних територій до рівня самодостатніх. Вирішувати цю проблему мали комплексно, створюючи сприятливі умови для проживання людей. Заручившись підтримкою депутатського корпусу, Олександр Степанович домігся не лише прийняття, а й послідовного фінансування з обласного бюджету доброго десятка соціальних програм, спрямованих на відродження сільської глибинки. Щоправда, деякі з цих проектів, як, скажімо, «Сільське подвір'я», «Шкільний автобус», були поглибленими розділами загальнодержавних програм. Але й суто запорізьких знахідок не бракувало ні тоді, ні тепер. Це — програми відродження сільських будинків культури, «Світло — селу!», «Сільський стадіон» та інші.

Багато коштів було вкладено у будівництво водогонів, бо придатної для споживання води бракує в більшості населених пунктів. І все ж головною справою Олександра Нефьодова та його команди стала газифікація сільської місцевості. Це, якщо хочете знати, критерій соціальної справедливості та відповідальності влади. За мірками запоріжців, звичайно, бо за радянських часів область посідала останнє місце в республіці за рівнем газифікації населених пунктів. І хоча під боком Донбас, це особливого ентузіазму в населення не викликає, бо щодня просіювати жужелицю — не така й приємна річ, тим паче, що вугілля дорожчає й дорожчає... Тому, хоча б що казали про ціну на природний газ, селян він влаштовує найбільше. Давно підмічено: якщо в селі з'являється блакитне паливо, туди негайно починають переїжджати люди, зростає капіталізація господарських об'єктів, швидко розвивається фермерський бізнес, а жити всім стає значно комфортніше. Зрозуміло, в таких населених пунктів з'являється перспектива розвитку на десятки років.

Цю думку й відстоює голова обласної ради в своїх численних поїздках сільськими районами. Бо тільки буваючи на місцях та спілкуючись з людьми, можна правильно оцінити ситуацію в регіоні і не втрачати відчуття реальності. До речі, нині в області навряд чи знайдеш таке село або хутірець, де хоча б раз не побував Олександр Нефьодов. А там, куди він приїжджає, неодмінно стаються зміни на краще — починають будувати газопровід чи водопровід, ремонтують клуб чи школу, оновлюють дорогу чи сільську амбулаторію...

За останні чотири роки в Запорізькій області газифіковано більше населених пунктів, ніж за весь попередній період з часу проголошення незалежності України. Причому, не завжди ситуація була для цього сприятливою. Візьмемо кінець минулого та початок нинішнього років, коли фінансово-економічна криза лютувала найбільше. І у цей час в області ввели в дію майже 40 великих і малих об'єктів з газифікації. Щоправда, левову частку фінансування їх будівництва становили кошти державного бюджету та НАК «Нафтогаз України», але й область відірвала від себе чимало для того, аби селянам жилося краще.

Лідер — не тільки той, хто націлює на щось, але й той, хто, долаючи труднощі, першим бере визначену висоту. Саме такою людиною і є Олександр Нефьодов. Принциповий і незалежний у судженнях, він, розробивши стратегію газифікації сільської місцевості, сконцентрував на виконанні пріоритетного завдання не лише зусилля депутатського корпусу, а й матеріальні ресурси регіону. А головне, вклавши душу, надав цим процесам поступальну динаміку, незворотність і завершеність дій.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: голова Запорізької обласної ради Олександр Нефьодов під час пуску газопроводу низького тиску в Бердянському районі.

Фото автора.

У селищі Хотянівка Вишгородського району Київської області, на річці Десна, провалилися під крихкий лід четверо дітей. Троє з них — 1997, 1998, 1999 років народження — потонули. Найменшу, одинадцятирічну дівчинку, врятували місцеві жителі.

Міністр палива та енергетики України Юрій БОЙКО доручив новопризначеному президенту НАК «Енергетична компанія України» відновити докризові обсяги експорту української електроенергії до країн Східної Європи *(УНІАН).*

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Боротьба за землю поблизу аеропорту «Бориспіль» триває

«Голос України» вже писав про проблему, яка виникла із землями навколо міжнародного аеропорту «Бориспіль». Про це йшлося в матеріалі «На Київщині ліси крадуть гектарами...» за 19 листопада 2009 року. Тоді прокурор Київської області Олександр Гардецький обіцяв, що передані у приватні руки гектари буде повернуто державі, щоб Україна гідно зустріла Євро-2012.

«... Землі навколо міжнародного аеропорту «Бориспіль» у 2005—2006 роках, а ще і раніше, були спритними ділками отримані в приватну власність по 2 гектари, по десять, деякі особи мають 48 гектарів землі, — розповідав О. Гардецький торік. — А зараз умови які ставлять! До терміналу «D», який будується, немає фактично шляхів під'їзду. І що робиться?! Вони взяли цю землю безкоштовно у приватну власність, а тепер кажуть: «Державо Україно! У вас немає як під'їхати до аеропорту «Бориспіль», до цього терміналу «D»? Купіть у нас цю землю — за цінами, які сформувалися на ринку». Такого не буде. Ми перевели спір з цими людьми у судову площину... Ми доведемо це до логічного завершення і допоможемо і Президенту України, і уряду, і обласній державній адміністрації. А взагалі, виконаємо обов'язок, який ми маємо виконувати згідно зі своїми повноваженнями...».

Під час перевірки органами прокуратури області з'ясувалося, що на підставі розпорядження Бориспільської районної державної адміністрації у 2004 році одному з приватних підприємств передано в оренду земельну ділянку площею 48 га для ведення підсобного сільського господарства, що знаходиться на території Гірської сільської ради.

У подальшому, за згодою цього приватного підприємства, ще одним розпорядженням Бориспільської районної державної адміністрації, вищезказану земельну ділянку надано у приватну власність 25 громадянам — здебільшого не мешканцям Бориспільського району — начебто для ведення особистого селянського господарства.

Після цього вказані громадяни відчужили свої наділи на користь низки юридичних осіб. Останні отримали державні акти про право власності на ці ділянки.

За результатами перевірки встановлено, що вказані земельні ділянки перебували в постійному користуванні державного підприємства «Бориспільське», органом управління якого є Міністерство оборони України. А передані вони у приватну власність фізичним особам без згоди їх постійного користувача та без дотримання процедури вилучення земель із постійного користування, передбаченої Земельним кодексом України.

Бориспільським міжрайонним прокурором Київської області у зв'язку із виявленим порушенням та на виконання рішення оперативної наради у прокурора області в березні 2009 року заявлено низку позовів до фізичних та юридичних осіб — власників земельних ділянок. Ці справи в подальшому об'єднані в одне провадження.

Як повідомили в прокуратурі області, рішенням Бориспільського міськрайонного суду позовні вимоги задоволені. Визнані недійсними державні акти на право приватної власності на спірні земельні ділянки останніх власників, скасовано реєстрації цих держактів. Останніх власників ділянок зобов'язано повернути гектари у постійне користування ДП «Бориспільське».

Проте, зважаючи, що шмат землі — надто привабливий, несkладно прогнозувати: судове рішення буде оскаржене. А отже, боротьба за повернення у державну власність 48 гектарів поблизу аеропорту «Бориспіль» триває.

Світлана МАКОВСЬКА.

Бартер з подвійним дном

МОЯ ПОЗИЦІЯ

Схоже, в Україні незабаром створиться нова політична організація — партія політики президента... Ні, не Віктора Януковича: ПР може поки що не перейматися втратою панівних позицій. Йдеться в даному випадку про Дмитра Медведєва, його ідеї, як і політика Володимира Путіна, мають у нас, на жаль, широке коло прихильників...

Нагадаю, що глава РФ дістав у спадок погану звичку — прокидатися з думою про Україну. До того ж, чим більше він за неї переживає, тим більше «гикається» бідолашній. Нічними жахами увійшли в життя Медведєва не тільки «переписана націоналістами» звично «спільна» історія чи звання Героя Степана Бандери; навіть такий цивілізований дипломатичний акт як представлення нового посла Вікторові Ющенку увірвали, було, мирні сновидіння Дмитра Анатолійовича. Прикметно, що ці «побутові незручності» з незмінним розумінням сприймають достойники з української вищої влади. То одна підхіхікне хамству російського колеги, то інший в унісон скривиться: як можна було такого високого посланника на очі не санкціонованого свого часу Кремлем Президента показувати! І не знаєш, що більше вражає: чи пихатість «барина», чи лакейство його візаві...

Не дивно, що ідею Дмитра Медведєва — впустити в інформаційний простір Росії «один або й два українських телеканали» в обмін на «паритетні» кроки, зокрема, підтримку російської мови в Україні — було сприйнято на «ура»: навіть умови «рівноцінного бартеру» не збентежили. «Інтер» і «1+1» , за словами виконавчого секретаря СНД Сергія Лебедєва, вже підтвердили свою готовність «обробляти» інформаційну нивку сусідів: цікаво, до речі, на яку підтримку ще претендують російськомовні глядачі цих українських лише за фактом «прописки», а не суті каналів? Як, до речі, і більшості їхніх ефірних сателітів. «Якщо так утискують «язик», — чесно визнала моя пітерська гостя, — то де ж тоді окупація «мовою», котрою постійно лякають наших обивателів?» Здається, відповідь на це запитання мала б настoрожити принаймні українців Росії з їхніми реальними правами й можливостями, що всупереч красивим обіцянкам ледалі більше згортаються і так у куцих вимірах.

Пан Лебедєв, схвально оцінюючи «бойову готовність» «Інтера» і «плюсів» присісти на російське інформаційне поле, не виключає й можливого збільшення кількості українських каналів: звичайно ж, в обмін на певні умови. «Буду радий, тому що багато хто в СНД хоче дивитися канали братських країн... Гадаю, ініціатива Росії може послужити поштовхом до цієї дискусії — як нам зробити інформаційний простір СНД справді спільним». Та яка тут дискусія? Таку тему ми вже проходили. Та, на жаль, не зарубали на носі: бережи нас, Боже, від спільників, з опонентами ми якось самі розберемося...

...В умовах сучасних підривних інформтехнологій, коли мікрофон за ефектом витісняє гармату, кожна нормальна країна посилює оборону свого медійного простору. Здача його в обмін на сумнівний «прибуток» — появу на задвірках російського інформаційного ринку української «попси» або новин від заангажованих, залежно від політичних орієнтирів і комерційної доцільності, медіа-олігархів чи «державних діячів» на кшталт Бенкендорфа й Арфуша — це навіть не лакейство. Це просто зрада!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Олександр ГАЛИЦЬКИЙ, заслужений будівельник України:

«У переможців рани болять»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

15 примірників газети ми передплатили для обласного госпіталю ветеранів війни, розташованого на Фонтанській дорозі. У переможців рани болять, але вони ще в строю, вони живуть поруч із нами й ми просто в боргу перед ними. Допомагати їм — справа свята. І як вчасно й потужно пролунала акція «Голосу України» напередодні Дня Перемоги.

Мій батько, старшина другої статті Михайло Якович Галицький, за віком на фронт не потрапив, він 1929 року народження. Батько брав участь у випробуванні перших радянських атомних підводних човнів. Він служив разом із фронтовиками й вчився у них мужності, шляхетності, відваги. Цю повагу тих, хто воював, хто захищав право людей на мирне життя, він виховав і в мені, і в моєму братові.

Двері мого кабінету завжди відчинені для ветеранів — допомагаю їм, чим можу — продовольчими наборами, ліками й на будь-яке їхнє прохання про допомогу відгукуюсь. Інакше й бути не може — ветеранам сьогодні складніше за всіх.

ВРОЖАЙ-2010

Сіятимуть з коліс

Якщо насінням сільгосппідприємства Тернопільщини можуть поділитися з іншими (мають його на рівні 110 відсотків), то мінеральними добривами забезпечені на 60 відсотків, засобами захисту — на 15—18, пальним — на 74. І хоча на комерційних складах є все необхідне для весняно-польових робіт, але приблизно в кожному четвертому господарстві бракує коштів, щоб ці ресурси придбати. Під заставу банкам їм також нічого запропонувати. Велику надію аграрії плекають на форвардне кредитування зерна. Власними коштами на посівну область забезпечена приблизно наполовину (загалом вона обійдеться у 660 мільйонів гривень). Більше 200 мільйонів готові дати банки, і все ж 112 мільйонів гривень бракуватиме. А ще доведеться пересівати частину площ, на що також потрібні кошти. Якщо зернові вийшли із зими непогано (загинуло 3—5 відсотків посівів), то втрати ріпаку — від 15 до 20 відсотків.

Загалом посівні площі цього року зростуть, але структура посівів зміниться. На 28 тисяч гектарів скоротиться зернова група, озимого ріпаку також посіяли менше, а ще додадуться втрати. Зате збільшаться площі під цукровим буряком — на 10—12 тисяч гектарів порівняно з минулим роком, а також під кормовими культурами.

Наразі в агроформуваннях чекають погоди, щоб вийти в поле.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Гетьмана Мазепу вшанували смолоскипами

У день народження українського гетьмана Івана Мазепи — 20 березня — активісти полтавського осередку ВО «Свобода» провели в обласному центрі «смолоскипну» ходу.

Розпочалася акція від пам'ятного знака загиблим українським козакам, а кінцевим пунктом став Соборний майдан. Саме тут, поруч зі Свято-Успенським собором, міська рада свого часу, до речі, узгодила місце для встановлення пам'ятника Івану Мазепі, однак потім це рішення відмінили. Тому дісталося від учасників акції і керівництву міста, яке, на думку «свободівців», зайняло вочевидь антиукраїнську позицію, «зарізавши» саму ідею встановлення пам'ятника, який давно виготовлено на кошти громади, однак «місця йому в Полтаві досі не знаходиться».

На нього учасники акції вказали владі недвозначно, закидавши місце, на якому «мав стояти Мазепа», цеглою. Щоправда, потім кілька цеглин заклали у фундамент майбутнього монумента. Акція ледь не стала приводом для сутички з місцевими комуністами, які теж зібралися неподалік із гаслами на кшталт «Геть фашистів з України!». На щастя, до бійки цього разу справа не дійшла.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

СПОРТ

Лише одне завдання...

Хокей. Бровари (Київська область). На льоду «Термінал Арени», стартував чемпіонат світу серед юніорів (U-18). Дивізіон II. Група В. **22 березня.** Австралія — Нідерланди. 1:5 (1:0, 0:1, 0:4). Словенія — Іспанія. 9:2 (2:0, 4:1, 3:1). **Бельгія — Україна. 0:8 (0:3, 0:2, 0:3).**

Наставник нашої команди, 40-річний Олександр Годинюк, людина в хокеї достатньо відома. Вихованець СДЮШОР «Сокіл». Виступав за дорослий «Сокіл», а потім — у клубах Національної хокеєвої ліги: «Торонто», «Калгарі», «Флоріда», «Гартфорд», «Кароліна». В НХЛ провів 216 матчів, закинув 10 шайб і зробив 39 результативних передач.

Раніше у складі молодіжної збірної СРСР Годинюк став чемпіоном світу 1989 року у Анкоріджі (Аляска, США). У тій команді київський оборонець виступав в одній п'ятірці з російськими нападниками Павлом Буре, Сергієм Федоровим і Олександром Могильним, котрі стали зірками світового дорослого хокею. До речі, за ту чемпіонську команду виступав і наш Дмитро Христич, котрий пізніше став чемпіоном світу серед дорослих і його блискуча кар'єра також відбулася в клубах НХЛ («Вашингтон», «Лос-Анджелес», «Бостон», «Торонто»).

Перед початком турніру Олександр Годинюк сказав: «Ми ставимо собі лише одне завдання — виграти цей турнір і повернутися до першого дивізіону».

Фото Павла КУБАНОВА.

Сьогодні збірна України проведе другий матч в чемпіонаті. Її суперник — команда Нідерландів.

На знімку: грають збірні України і Бельгії.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) рішенням від 10.02.2004 р. по справі № 3/187 НМ скасував державну реєстрацію юр. особи ДП ВАТ «Вібросепаратор» «Експо-ВС» (адреса: 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 93, код ЄДРПОУ 30314877).

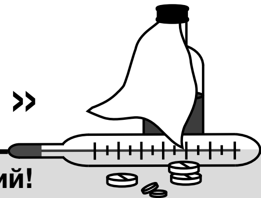
Ліквідатором призначено - голову ліквідаційної комісії Довбню Олексія Анатолійовича.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 93, тел.(0412) 42-79-38.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський , 3/65) рішенням від 10.02.04 р. по справі № 3/186 НМ скасував державну реєстрацію юр. особи ДП ВАТ «Вібросепаратор» «ВС-АНТ» (адреса: 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 93, код ЄДРПОУ 30432725).

Ліквідатором призначено - голову ліквідаційної комісії Довбню Олексія Анатолійовича.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 93, тел. (0412) 42-79-38.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Замість допомоги в «невідкладній» порадили звернутися... у приватну клініку

ІСТОРІЯ ХВОРОБИ

Біль у спині Сергій відчув кілька днів тому. Вирішивши, що минеться, чоловік ще два дні боровся зі своїми нападами сам. Але вже у вихідні зрозумів — потрібна допомога фахівця, до того ж терміново. Крім болів, що не минали, почали німіти руки й ноги.

— Почувався погано, але стерпно, — згадує Сергій. — Панікувати почала дружина. Ледве вмовив не телефонувати у «швидку». Адже «103» — для крайніх випадків. А я міг ще терпіти.

На сімейній раді було вирішено негайно їхати до лікарні самим, щоб зробити МРТ (магнітно-резонансну томографію). Прописаний Сергій у Київській області, тому спочатку звернулися в обласну клінічну лікарню.

Дружина Олена зателефонувала в обласну, поцікавилася, чи можна приїхати МРТ зробити, проконсультуватися в лікаря.

— Я дуже хвилювалася, — каже жінка. — Але почула у відповідь: «Звичайно ж, ні». Кажу, мовляв, ви розумієте, в людини руки, ноги німіють. А лікар спокійно так повторив відмову й додав, що до них тільки за направленням чергового лікаря можна. Порадив викликати невідкладну допомогу.

Але це виявилося не так-то просто.

— Телефоную, знову називаю всі симптоми. А мені у відповідь: ой, ну приїдемо ми, і що ж ми вам зможемо зробити? Відповідаю: як мінімум дати направлення на МРТ. Але вони, як з'ясувалося, таким не займаються. На тому кінці дроту моя співбесідниця співчутливо припустила: «Напевно, у нього щось прихопило» і порекомендувала «купити якусь мазь в аптеці або зробити решіточку з йоду». А потім зглянулась і каже: у нас тут є один телефончик. Може, там зможуть допомогти.

Як виявилося, Олені порадили звернутися у приватну клініку. На прохання чоловіка вона не стала лаятися і з'ясовувати стосунки з «невідкладною допомогою». І повезла чоловіка до приватника.

— Прийом лікаря нам коштував 180 гривень. Доктор наполегливо цікавився, хто дав телефон їхньої контори. Схоже, ми потрапили на систему «відкоту», — припускає Сергій.

Але що найбільше обурило наших героїв, то це байдужість лікарів усіх установ, куди вони телефонували.

— Я жахнувся, наскільки глибоко «прогнила» наша система охорони здоров'я. Жодної логіки. Я, хворий, готовий був сам куди треба приїхати, заплатити скільки буде потрібно, аби тільки зрозуміти причину своєї недуги. Але так, виявляється, не можна. Ти повинен пройти всі щаблі бюрократичної машини («швидка», «невідкладна», черговий лікар) і тільки тоді є шанс у вихідний день отримати допомогу в держлікарні. Потім лікарі «швидкої допомоги» скаржаться, мовляв, їх через дрібниці викликають. А як інакше? Виходить, не прибрешеш і не погіршиш на словах свої симптоми, до тебе взагалі ніхто не приїде.

Я готовий платити. Але за це я маю бути впевнений, що клініка, в якій мене приймають, не шарашкіна контора, що в ній працюють справді кваліфіковані фахівці. А головне, що будь-якого дня я зможу звернутися по медичну допомогу й мені не відмовлять, пославшись на «внутрішні розпорядження».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Сто мільйонів на боротьбу з паличкою Коха. Головне — поцілити

ПРОБЛЕМА

Самостійно впоратися з епідемією туберкульозу наша країна не в змозі. Це визнають вітчизняні медики і чиновники. За всі роки незалежності в Україні жодного разу централізовано не закупляли обладнання, а лабораторні апарати давно зношені. Надію покладають на допомогу міжнародних організацій. Так нещодавно Глобальний фонд із боротьби з ВІЛ/СНІДОМ, туберкульозом і малярією повідомив про своє рішення виділити Україні на боротьбу з паличкою Коха 100 мільйонів доларів. Одержати гроші вдалося з третьої спроби. Міжнародний фінансовий донор сумнівався в цільовому використанні грошей. І небезпідставно.

Медики кажуть про критичну ситуацію з рівнем захворюваності. Хоча останнім часом ескулапам удалося взяти її під контроль: торік порівняно з 2008-м показники смертності від туберкульозу знизилися на 20 відсотків.

За словами директора Національного інституту пульмонології та фтизіатрії імені Ф.Г. Яновського АМН України, головного пульмонолога і фтизіатра Мінохоронздоров'я академіка Юрія Фещенка, той, хто вперше захворів на туберкульоз, має обов'язково отримувати одразу 4—5 препаратів першого ряду. Якщо не лікувати хворого, у нього може розвинутися хіміорезистентний туберкульоз, який вирізняється стійкістю до всіх відомих протитуберкульозних ліків.

До слова, Україна вже серед лідерів за кількістю хворих саме такою формою недуги. Але ж іще 1993 року фахівці попереджали про епідемію, що почала свій хід країною через два роки. У 2000-му, за даними Юрія Фещенка, протитуберкульозна служба отримала незначне фінансування. Сьогодні нестача коштів не дає можливості викорінити цю хворобу або хоча б зробити її менш небезпечною для громадян. Цього року на боротьбу з туберкульозом наша держава має намір виділити з бюджету лише 150 мільйонів гривень...

Наталя ОВДІЄНКО.

НАША ДОВІДКА

Упродовж 2009 року в Україні зареєстровано близько 35 тисяч хворих активною формою туберкульозу, що лише на 6,6 відсотка менше, ніж 2008-го. Найнижчий рівень захворюваності — в Києві, де на сто тисяч населення припадає 37,6 хворого. Найвищий — в Херсонській області (110,1 хворого на сто тисяч населення). Тільки торік від туберкульозу померли 7675 українців.

ПРОФКАБІНЕТ

Не пропустіть глаукому

З роками наш зір, як правило, погіршується. У старшому віці люди страждають на гіпертонію, діабет, ендокринні хвороби, які впливають на судини очного дна. Картину погіршують погана екологія, харчування, стреси. Відбувається дегенерація сітківки. Узагалі, всім, кому вже 40, варто відвідати офтальмолога. Це «улюблений вік» для глаукоми, стверджує головний офтальмолог МОЗ України, головний лікар Центру мікрохірургії ока Сергій Риков.

— Ця хвороба пов'язана з підвищенням внутріочного тиску. Він тисне на зоровий нерв, той отрафується й людина сліпне. Глаукома підступна, бо безболісна і майже не має симптомів, — пояснює він. — Якщо ввечері дивитеся на лампочку чи на фари машини і бачите навколо райдужні круги — це привід звернутися до фахівця. На початковій стадії глаукоми можна попередити зниження зору просто краплями, а на пізніх стадіях потрібне вже хірургічне втручання. Головний метод лікування глаукоми в Україні — хірургічний, а за кордоном — терапевтичний. Це через те, що культура нашого населення, ставлення до власного здоров'я, дуже низькі. Й основною причиною сліпоти в нашій країні є глаукома. Близько 200 тисяч хворих на цю недугу перебувають на диспансерному обліку. У світі щороку від глаукоми сліпнуть близько мільйона людей. В Англії, приміром, на лікування цієї хвороби виділяється на рік 38 мільярдів фунтів стерлінгів, і лише 4 з них іде на лікування, решта — на профілактику та на соціальні потреби людей, які осліпли через глаукому.

ФОТОФАКТ

Рятувальники здають кров

На допомогу Севастопольському центру крові прийшли співробітники Головного управління МНС міста. У День донора доблесні рятувальники здали в банк центру шістдесят літрів крові.

На знімку: співробітник севастопольського управління МНС здає кров у День донора, що пройшов минулого тижня в Севастополі.

Фото надано прес-службою ГУ МНС у Севастополі.

ДО РЕЧІ

Києво-Могилянська школа охорони здоров'я 26 березня цього року проводить акцію «День донора крові», яка проходитиме по вулиці Волоській, 8/5, 6-й корпус, 1-й поверх, з 11.00 до 16.00. Обов'язково при собі мати паспорт громадянина України. Усі студенти, які візьмуть участь у проекті, отримають звільнення від пар на цей день, а також зможуть пройти безкоштовне тестування на ВІЛ-інфекцію та гепатит. Проте найкращою винагородою стане подяка людей, яким ця кров урятує життя!

ТЕРМОМЕТР

Усі хвороби — від поведінки

Діти з поведінковими проблемами частіше за інших страждають на хронічні болі, коли стають дорослими.

Такого висновку дійшли вчені Абердинського університету (Велика Британія). Їх дослідження показали, що діти, які мали серйозні проблеми з поведінкою в 11—16 років, до 45 років удвічі частіше страждають на хронічні обширні болі.

Вчені підкреслюють: зв'язок між поведінкою в дитинстві і хронічними болями не можна пояснити соціальним становищем випробовуваних, раннім виявленням симптомів або психологічними проблемами в повнолітньому віці.

До речі, раніше фахівці встановили, що хронічні обширні болі в дорослих людей часто спровоковані несприятливими подіями в дитинстві: наприклад, такими, як госпіталізація після аварії або виховання дитини окремо від матері.

Кальцій подовжує життя

Уживання в їжу більшої кількості продуктів з високим умістом кальцію може збільшити тривалість життя.

Шведські дослідники з'ясували, що в чоловіків, які вживали такі продукти, ймовірність смерті в найближче десятиліття на 25 відсотків нижча, ніж в їхніх однолітків, що отримують мало кальцію. До того ж ніхто з учасників дослідження не вживав харчові добавки, що містять кальцій.

Біль при артриті зніме... холод

Холод і вогкість — найчастіші причини загострення артриту й посилення больового синдрому.

Тим часом саме ці провокуючі чинники можуть стати й чудовими ліками... Все питання в дозі!

Кілька років тому колектив учених і лікарів із клініки Московського інституту кібернетичної медицини проаналізував випадки лікування від різних видів артриту без застосування ліків.

Їх зацікавив той факт, що коли хворі з якихось причин не виконували лікарських рекомендацій, а навпаки довго перебували на холоді, артрит... відступав. Відбувалося те, що називається спонтанним одужанням.

Японський лікар Тосимо Ямаучі, автор методики лікування захворювань холодом, описував декілька випадків зі своєї практики, коли хворі ревматоїдним артритом, які промерзли на лютому морозі, вже наступного дня почувалися набагато краще. І незабаром самостійно видужували.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

У результаті ДТП у Донецькій області за участі двох легкових автомобілів загинула одна особа, ще одну травмовано *(Укрінформ)*

У Кіровограді податківці вилучили з незаконного обігу 12 тис. пляшок алкогольної продукції *(УНІАН)*

ЧЕРГОВА ЧАСТИНА

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Убив дружину і застрелився сам

19 березня 58-річний житель Чутового у своєму будинку під час сварки пострілом із незареєстрованої мисливської рушниці вбив свою 55-річну дружину, після чого й сам покінчив життя самогубством.

Як повідомили у відділі зв'язків із громадськістю ГУ МВС України у Полтавській області, сигнал про негаразди у цій сім'ї надходив до міліції ще в січні поточного року. Тоді жінка повідомила правоохоронців про те, що під час сварки чоловік погрожував їй карабіном «Сайга», яким він володів на законних підставах і мав відповідні дозволи. Однак, враховуючи його агресивну поведінку, міліціонери вилучили тоді у чоловіка зброю й анулювали всі відповідні дозволи на неї. Невдовзі жінка вирішила розлучитися із чоловіком і навіть... вивела його зі складу засновників фермерського господарства, яке сама вона очолювала. Можливо, саме це й стало причиною нового конфлікту. Принаймні це є однією з версій, яку розслідують нині правоохоронці. Цікаво, що для втілення свого злочинного задуму чоловік навіть спеціально роздобув незареєстровану мисливську рушницю.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Підробив і «заробив»

Оперативники Державної служби по боротьбі з економічною злочинністю УМВС в Івано-Франківській області вивели на чисту воду голову однієї із сільських рад Галицького району. Як повідомили правоохоронці, чиновник свого часу завірив фіктивні списки осіб, які начебто постраждали від липневої повені 2008 року. Внаслідок цього з державного бюджету їм було незаконно виплачено понад 215 тисяч гривень компенсації.

Прокуратура Галицького району порушила проти чиновника кримінальну справу за ознаками злочинів, передбачених ч. 2 ст. 364 та ч. 2 ст. 366 (зловживання владою або службовим становищем й службове підроблення) Кримінального кодексу України.

Дарина НАЗАРЧУК.

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Життя своїх родичів племінник оцінив у дев'ять тисяч гривень

Наприкінці лютого цього року до чергової частини Харківського РВ ГУМВС України в Харківській області надійшло повідомлення від 23-річного мешканця міста Мерефа про те, що він виявив тіла своїх родичів — чоловіка та жінки, 1939 та 1936 року народження.

На місце події негайно прибуло керівництво та слідчо-оперативна група райвідділу. В ході огляду місця злочину правоохоронці виявили, що двері в будинок зачинені, у будинку ввімкнено світло. У кухні на підлозі лежав труп чоловіка та на підлозі у спальні — труп жінки.

Згідно із актами проведених розтинів причиною смерті потерпілих виявилися численні тяжкі тілесні ушкодження.

За підозрою у скоєнні подвійного вбивства міліціонери затримали племінника вбитого чоловіка — раніше засудженого 24-річного мешканця Нововодолазького району.

Працівникам міліції підозрюваний розповів про те, що, прагнучи заволодіти грошовими коштами, він увечері 24 лютого прийшов до оселі загиблих та почав завдавати потерпілим удари по життєво важливим органам. Після того, як вони знепритомніли, він задушив їх, наступивши кожному на горло ногою. Скоївши вбивство, він почав перевіряти ймовірні місця зберігання грошей та невдовзі знайшов дев'ять тисяч гривень і золотий ланцюжок із кулоном. З місця злочину вбивця зник, зачинивши вхідні двері ключем.

Наталія БОНДАРЕНКО,
ВЗГ ГУМВС України у Харківській області.

Дурять нашого брата. А він вірить!

ШАХРАЙСТВО

Останнім часом українцям дедалі частіше надходять листи зі «щасливою» новиною. Мовляв, вони виграли грошову премію, автомобіль або ще якусь річ. У повідомленні йдеться про те, що громадянин «Іваненко» став переможцем конкурсу. Однак, щоб отримати приз, необхідно замовити кілька товарів даної фірми. Одні на такому бізнесі отримують прибутки, інші скаржаться, а правоохоронці збирають заяви й підшивають десятки томів перевірок звернень та листів від людей. Як усе ж таки не потрапити на гачок шахраїв, дізнавався і кореспондент «Голосу України».

«Ви виграли 50 тисяч гривень»

«Результати нашого розіграшу тепер остаточні: «Іваненко» виграв приз 50000 гривень». У кого голова не запаморочиться від такого повідомлення? Хоча дехто одразу ж запідозрить: тут щось неладне. На жаль, адресат сприйняв ці рядочки за правду і діяв за надісланою інструкцією. Розпочалася ця історія рік тому. Тоді «Іваненко» включився в гру, яку запропонувала одна зі столичних компаній: замовляв у неї книги престижного видавництва і сподівався, що здобуде приз. Книги недешеві — близько 90 гривень кожна. За умовами гри до неї не мали право долучатися особи, яким не виповнилося вісімнадцять років. Для хлопця зробили виняток, хоча йому на той час не було й сімнадцяти.

Навесні юнак отримав дивного листа. В ньому повідомлялося те, що до фіналу далеко не всі учасники розіграшу підійдуть з однаковими шансами на перемогу. Й що більше книжок замовить Микола, то вища ймовірність, що 50000 гривень призу потраплять у його руки. Крім того, юнакові порадили протягом найближчих двох тижнів уважно переглядати свою пошту. А щоб він не пропустив доленосного послання, до листа турботливо додали фото конверта, який має потрапити до поштової скриньки щасливчика. Та ще і вказали код розсилки. Хлопець замовив книжку та став чекати листа.

— Конверт із «золотим шансом» не забарився. Повідомлення нагадувало аркуш із кольорового журналу, — розповідає «Іваненко». — На обох сторінках крупним шрифтом чотири рази повторювалося: володарем призу (п'ятдесяти тисяч гривень!) є він. Далі йшлося: однак для отримання грошей необхідно купити книжку. Якщо замовлю ще одну — матиму право виграти також телевізор «Соні». На тому ж самому аркуші перелічено тих щасливчиків, кому вже вручили їхні нагороди (а це — відеокамера, п'ять тисяч гривень, автомобілі «Деу Сенс» та «Шевроле»). Поряд — фото усміхненої власниці «Шевроле».

Микола замовив дві книжки й став чекати на призи. Однак тут казці настав кінець. Минуло три місяці, а від цієї компанії ні слуху ні духу. Юнак телефонував за номером фірми, та кожного разу доводилося спілкуватися з автовідповідачем.

У подібну ситуацію нещодавно потрапив і киянин Олег Васильович.

— У поштовій скриньці я виявив незвичний конверт. Розкрив його й мало не злетів від щастя. У ньому повідомлялося, що я виграв 20000 гривень. Однак для отримання цієї суми потрібно всього лише замовити поштою ще один товар. Його вибрав у каталозі, який був надісланий фірмою разом із листом. Я замовив магічний амулет, який коштував 120 гривень. Однак ніякого виграшу не побачив.

Найбільше серед ошуканих осіб пенсійного віку

На прохання кореспондента «Голосу України» ситуацію, в якій опинилися кияни, прокоментувала співробітник департаменту зв'язків із громадськістю Яна Холодна:

— На жаль, практика показує, що розслідування таких справ здебільшого зводиться нанівець. Порушити кримінальну справу чи притягти власників усіх цих «поштових» розповсюджувачів вкрай складно. Адже законодавець визначив відносини, які виникають між споживачем та фірмою, як цивільно-правові. Вони вирішуються, здебільшого, в судовому порядку без втручання міліції. Сьогодні найбільше серед ошуканих осіб пенсійного віку. Читаючи їх листи, розумієш, що за кожним стоїть власна трагедія. Оскільки люди, сподіваючись на приз, щиро довірилися навіть не конкретній особі, а якомусь міфічному неіснуючому «Івану Івановичу», який мило посміхається з картинки, символізуючи щастя, добробут і чимале багатство.

За словами Я. Холодної, абсурд таких розіграшів поширюється не тільки на живих, а й на мертвих. Так, одна родина із Дніпропетровська скаржилася міліції на те, що їхній син уже два роки, як помер, а йому все надсилають листи, де пишеться, що він виграв то машину, то гроші.

Загалом, як зазначають працівники правоохоронних органів, така схема обману була впроваджена в Україні ще понад десять років тому, але дотепер популярності не втрачає. І неважливо, що пропонують — книжки, шорти для схуднення, магічні амулети або передплату на якийсь журнал, головне, що їхня ціна дуже завищена, а обіцяний приз майже недосяжний. А коли люди нарешті приходять до тями і розуміють, що це звичайний «лохотрон», то перестають замовляти й оплачувати ту продукцію, яка їм надійшла. Втім, представники фірм на цьому не зупиняються і надсилають листи-нагадування з вимогою оплатити товар. Якщо ж громадяни не реагують, то вони погрожують колекторськими фірмами, які «покликані» на вибивання боргів.

Працівник Департаменту карного розшуку МВС України Микола Рощин каже, що в практиці міліції було декілька справ, коли вдалося вийти на слід однієї із фірм. Зазвичай люди відсилають листи на адреси абонентських скриньок. А це значно ускладнює можливість виявлення власника. Втім, відстежити шлях, звідки йде пропозиція, все ж таки вдається.

На жаль, практика показує, що розслідування таких справ здебільшого зводиться нанівець.

— Після чималої кількості звернень ми почали проводити роботу з виявлення однієї із таких фірм. Варто зазначити, що географія пошуків охопила територію усієї країни. Оскільки вона була зареєстрована в одній із держадміністрацій Луганщини, її директор — у Запоріжжі, хоча фактично там не проживав, — розповідає М. Рощин. — Потім це товариство перевели до Ужгорода, але там воно було зняте з обліку в зв'язку з ліквідацією. Утім, свідоцтво власники не здали, і фірма продовжувала свою діяльність в Одесі за місцем реєстрації бухгалтера даної фірми. Там вони орендували й абонентську скриньку. Однак, зібравши матеріали, так і не вдалося щось довести в суді, адже власники даного товариства «перестрахувалися» усіма можливими засобами й способами. А суд не вбачив у їхніх діях кримінального «шахрайства». Адже фірма стверджувала, що, по-перше, товар, який люди бажають придбати, — купують із власної ініціативи, по-друге, якщо товар покупцям не сподобався, вони мають право упродовж двох тижнів його повернути, згідно із законодавством. Що ж стосується розіграшів цінних призів, то вони справді проводяться раз на рік. У конвертах дрібнесенькими літерами про це повідомляється, але громадяни, зазвичай, не звертають на ці примітки уваги.

За словами М. Рощина, в міліції були сумніви й щодо законності самого порядку проведення таких розіграшів. Оскільки жодної адреси, де саме їх організовують, нікому з громадян не повідомляли. До того ж ні в газетах, ні по телебаченню розіграші не демонстрували. Відсутні там і їхні учасники. Сьогодні правоохоронцям відомо, що на території України таких псевдофірм близько 20. Вони розростаються, немов гриби після дощу.

Здавалося б, про таку пастку для довірливих громадян відомо всім. Про неї часто інформує преса. Однак люди й далі наступають на ті самі граблі. Потім одні намагаються повернути свої гроші, інші — вимагають покарати тих, хто не виправдав їхніх сподівань, а є й такі, що переконані: вони справді виграли великий приз, і міліція повинна допомогти їм його отримати.

Куди йти по допомогу

Щоб не попастися на гачок до таких шахраїв, слід пам'ятати кілька порад правоохоронців, як поводитися в подібних випадках, куди звертатися.

Головне — необхідно розуміти: легких грошей не буває. Поштою і через Інтернет необхідно замовляти тільки ті речі, які справді необхідні. За жодних обставин не потрібно передавати незнайомим особам інформацію, яка становить фінансову таємницю (коди кредитних і телефонних карток, номери рахунків тощо). Необхідно читати всі інструкції, що надаються, особливу увагу приділяючи дрібному шрифту. Відсутність адреси (абонентська скринька не рахується) фірми в оголошенні вже має викликати підозру. Однак якщо ви все-таки постраждали — незважаючи на те, що шахраї намагаються діяти юридично максимально грамотно, не соромтеся подавати заяви в міліцію і управління у справах захисту прав споживачів. Випадки порушення кримінальних справ були. Траплялися випадки й повернення втрачених коштів. І останнє, що міліція радить завжди пам'ятати: безплатний сир буває лише в мишоловці. Істина банальна, та справедлива.

Олександр ПЕКНИЙ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ОГОЛОШЕННЯ

До уваги учасників АсМАП України!
ПОВІДОМЛЕННЯ
про проведення чергової Конференції учасників АсМАП України

Згідно рішення Ради АсМАП України чергова Конференція учасників АсМАП відбудеться 13 травня 2010 року о 15 годині з наступним порядком денним:

1. Звіт про роботу Президента та Ради АсМАП України за 2009 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії АсМАП України за 2009 рік.
3. Затвердження основних напрямків діяльності АсМАП України на 2010 рік.
4. Затвердження кошторису фінансово-господарської діяльності Асоціації на 2010 рік.
5. Затвердження рішень Ради АсМАП України про прийняття в дійсні та виключення з учасників Асоціації.
6. Різне.

Початок реєстрації делегатів — учасників АсМАП України о 13 годині 13.05.2010 року.

Місце проведення Конференції учасників АсМАП України: м. Київ, вул. Раїси Окіпної, 2 (ст. метро «Лівобережна»), готель «Турист».

Секретаріат АсМАП України

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, б. 44-Б) від 01.03.2010 року по справі № 44/120-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «КОМПАНІЯ ТРОЯНДА», ідентифікаційний код: 36049229, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «КАНОН ЛТД». Претензії кредиторів приймаються протягом місяця. 04053, м. Київ, вул. Обсерваторна, б.23, кв. 17.

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 27.02.2010 р. № 50/165-б порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Форвард 2005» (код ЄДРПОУ 33498836, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик/Заньковецької,15/4 літ, «А», п/р 26002000864901 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Скиданову Валентину Василівну, ліцензія серії АВ № 456557 від 21.05.2009 р. (Сумська область, Лебединський район, с. Московський Бобрик, вул. Пушкіна, буд. 25).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до господарського суду м. Києва протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії зазначених, заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

Круглу печатку Товариства з обмеженою відповідальністю «Українська торгово-технологічна компанія» (ЄДРПОУ 32073530) прошу вважати недійсною у зв'язку з її втратою.

Ліквідатор Загородній С. В.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський , 3/65) рішенням від 25.11.04 р. по справі № 8/381 НМ скасував державну реєстрацію юр. особи ДП ВАТ «Вібросепаратор» «ВС-ЛБМ» (адреса: 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 93, код ЄДРПОУ 30198838).

Ліквідатором призначено - голову ліквідаційної комісії Довбню Олексія Анатолійовича.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 93, тел. (0412) 42-79-38.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 04.03.2010 р. по справі № 25/15/10, суддя А. В. Дьоміна, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Фізичної особи-підприємця Токаревського Сергія Станіславовича (69096, м. Запоріжжя, вул. Логінова, буд. 31, ідентифікаційний номер 2740007590).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко Андрія Сергійовича, ліцензія АВ № 456395 від 27.02.2009 р. (адреса: 69095, м. Запоріжжя, вул. Героїв Сталінграду, буд. 8, кв. 141, тел. (061) 764-56-97).

Заяви кредиторів з грошовими вимогами до банкрута подаються до суду та ліквідатору у строк до 04 травня 2010 року.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 09.02.2010 р. по справі № 33/145 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Горін-Найдек» (80300, Львівська обл., м. Жовква, вул. Львівська, 94-А, кв. 25 (вул. Б. Хмельницького, 35), код ЄДРПОУ 33361804, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чорнія Мар'яна Володимировича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 456604 від 11.06.2009 р., адреса: 80358, Львівська область, Жовківський район, село Смереків).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 27.02.2010 р. № 50/162-б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Сиріус 2005» (код ЄДРПОУ 33498925, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик/Заньковецької,15/4 літ. «А», п/р 26008000868901 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Куделю Марію Олександрівну, ліцензія серії АВ № 397367 від 15.12.2008 р. (Київська область, м. Бровари, бульвар Незалежності, буд. 3, кв. 28).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до господарського суду м. Києва протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 27.02.2010 р. № 50/164-б порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Імпульс» (код ЄДРПОУ 32709452, 01004, м. Київ, вул. Басейна, буд. 1/2А, п/р 26005000844401 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Куделю Марію Олександрівну, ліцензія серії АВ № 397367 від 15.12.2008 р. (Київська область, м. Бровари, бульвар Незалежності, буд. 3, кв. 28).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до господарського суду м. Києва протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

УКРСИББАНК
BNP PARIBAS GROUP

АТ "УкрСиббанк" оголошує про проведення конкурсу щодо вибору потенційних партнерів по **виготовленню, доставці та монтажу меблів (стійок).** Інформація про компанії приймається до **06 квітня 2010 року** включно

За довідками звертатися за телефоном (044) 537-49-06
www.ukrsibbank.com

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченко,18/1) від 04.03.2010 р. по справі № 7/177-09 Відкрите акціонерне товариство «Птахогосподарство ім. Путивльських партизан» (41500, Сумська область, м. Путивль, вул. Енгельса, 2; ідент. код 03568758) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Корнілова Євгенія Олександровича (ліцензія АВ № 498984 від 16.11.2009 р.)

Місцезнаходження: 40000, м. Суми, пл. Незалежності, 1, офіс 408; тел./факс (0542) 619-837.

Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Світанок» (15160, Чернігівська обл., Городнянський р-н, с. Великий Листвен, вул. 1 Травня, 79, код ЄДРПОУ 03798754) Постановою Господарського суду Чернігівської обл. (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 09.03.2010 р. у справі № 4/876 визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор Кравчук Наталія Євгеніївна (14000, м. Чернігів, пр. Перемоги, 96, кв. 50, тел. 050-312-04-64, ліцензія Мінекономіки серія АБ № 271624 від 27.12.2005 р.).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою по справі № 21/193/09 від 01.03.2010 р. визнано банкрутом ТОВ «Донснабкомплект-2007» (72013, Запорізька обл., Михайлівський район, смт. Пришиб, вул. 70 років Радянської влади, б. 3, код ЄДРПОУ 34378164, р/р 26002102379201 у Філії ЗРУ ВАТ банк «Фінанси та Кредит», м. Запоріжжя, МФО 313731) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Нікітенко Микиту Олександровича (69037, м. Запоріжжя, а/с 411, тел. (095) 628-21-66, ліцензія серії АБ № 271511).

Ухвалою господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр. Миру, 20) від 24.09.2009 р. по справі № 4/87 б, відкрита процедура санації Комунального підприємства «Ремонтно-будівельна дільниця», код 33904443, адреса: 14000, м. Чернігів, вул. Інструментальна, буд. 8. Керуючим санацією призначений арбітражний керуючий Горбач С. Ф., т/факс. (044) 246-82-56, моб. т.(067) 464-39-64. Адреса для листування: 08720, м. Українка, Київська обл., а/с № 45.

Заяви інвесторів надсилаються керуючому санацією протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22а) від 16 березня 2010 року у справі № 5/32/10 Товариство з обмеженою відповідальністю «ЕПОС ЛТД» (юридична адреса: 57156, м. Миколаїв, Велика Корениха, вул. Піщана, 4; ЄДРПОУ 35564177) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Л. Б. (ліц. АВ № 158278 від 16.10.06 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Запорізьке відділення ДП "ДЦ з питань відновлення платоспроможності та банкрутства" (69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф. 314) та ліквідатор КП "Житлосервіс-5" повідомляють про проведення аукціону з реалізації майна підприємства-банкрута, розташованого у Запорізькій області, м. Бердянськ, а саме:

Лот №1: Частина нежитлових приміщень першого поверху загальною площею 26,4 $м^2$, розташованих у 6-ти поверховому житловому будинку, що знаходиться за адресою: вул. Мелітопольське шосе, 97. Початкова ціна продажу 15920,00 грн. з ПДВ; Лот №2: Частина нежитлових приміщень першого поверху загальною площею 117,6 $м^2$, розташованих у 9-ти поверховому житловому будинку, що знаходиться за адресою: вул. Мелітопольське шосе, 110/27а. Початкова ціна продажу 71180,00 грн. з ПДВ; Лот №3: Частина нежитлових приміщень першого поверху загальною площею 122,7 $м^2$, розташованих у 6-ти поверховому житловому будинку, що знаходиться за адресою: вул. Ялтинська, 50. Початкова ціна продажу 73950,00 грн. з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості та реєстраційний збір 17,00 грн. зараховуються на рахунок ДП "ДЦ з питань відновлення платоспроможності та банкрутства" № 37122001005048 в ГУДКУ у м. Києві, МФО 820019, ЄДРПОУ 36285077. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 22 квітня 2010 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220 32 63. Публічні торги (аукціон) відбудуться 26 квітня 2010 р. об 11.00 за адресою: м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф. 314.

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 27.02.2010 р. ? 50/157-б порушено провадження у справі про банкрутство Акціонерного товариства закритого типу «Медична Книга» (код ЄДРПОУ 19032215, 01004, м. Київ, вул. Червоноармійська, 25, п/р 26006000871901 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лецкана Вячеслава Львовича, ліцензія серії АБ ? 271494 від 26.10.2005 р. (м. Київ, вул. Довженка, буд. 16В, кв. 42).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до господарського суду м. Києва протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 27.02.2010 р. № 50/163-б порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Харків» (код ЄДРПОУ 21452812, 01004, м. Київ, вул. Басейна/Крутий узвіз, 1/2-А, р/р 26000000765701 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лецкана Вячеслава Львовича, ліцензія серії АБ № 271494 від 26.10.2005 р. (м. Київ, вул. Довженка, буд. 16В, кв. 42).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до господарського суду м. Києва протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 02.03.2010 р. № 50/166 порушено провадження у справі про банкрутство закритого акціонерного товариства «Тапанга-Дизайн» (код ЄДРПОУ 22935748, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик/Заньковецької, 15/4 літ. «А», р/р 26001000868801 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лецкана Вячеслава Львовича, ліцензія серії АБ № 271494 від 26.10.2005 р. (м. Київ, вул. Довженка, буд. 16В, кв. 42).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до господарського суду м. Києва протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 27.02.2010 р. № 50/161-б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Пріоритет 2005» (код ЄДРПОУ 33547123, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик/Заньковецької,15/4 літ. «А», п/р 26006000872201 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Куделю Марію Олександрівну, ліцензія серії АВ № 397367 від 15.12.2008 р. (Київська область, м. Бровари, бульвар Незалежності, буд. 3, кв. 28).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до господарського суду м. Києва протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

Фінансовий звіт
про доходи і видатки Політичної партії «Партія екологічного порятунку «ЕКО+25%» за 2009 рік

	грн.
I. Доходи	
Надходження всього:	20000,00
в т. ч. добровільні пожертвування	20000,00
II. Видатки	
Видатки основної діяльності для утримання організації та виконання статутних завдань	19016,00
(в т. ч. витрати на оренду приміщення, комунальні послуги, банківське обслуговування)	*19016,00*
інші витрати:	-

Звіт
про майно Політичної партії «Партія екологічного порятунку «ЕКО+25%» за 2009 рік

На балансі Партії станом на 01.01.2010 р. майна немає.

Ухвалою господарською суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 05.03.2010 р. № Б24/74-10 порушено провадження у справі про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Ресторан Станції Дніпропетровськ» (код ЄДРПОУ 01556053, 49038, м. Дніпропетровськ, площа Петровського, буд. 5, п/р 26002000863601 в ВАТ «АСТРА БАНК», м. Київ, МФО 380548).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Куделю Марію Олександрівну, ліцензія серії АВ № 397367 від 15.12.2008 р. (Київська область, м. Бровари, бульвар Незалежності, буд. 3, кв. 28).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до господарського суду Дніпропетровської області протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 52 (4802) СЕРЕДА, 24 БЕРЕЗНЯ 2010

24 березня в Україні мінлива хмарність, місцями невеликий дощ. Вітер південний з переходом на північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі від 2 градусів морозу до 3 тепла, у центральних областях від 3 градусів морозу до 2 тепла. Удень — 8—13 градусів тепла, у західних і південних областях до 14—17 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 БЕРЕЗНЯ

1900. У селі Мар'янівка на Київщині народився співак Іван Козловський (тенор). **1905.** Помер французький письменник Жюль Верн («П'ятнадцятирічний капітан», «Діти капітана Гранта» та ін.). **1935.** У Харкові відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку (скульптор М. Манізер). **1946.** Помер (непереможеним!) чемпіон світу з шахів Олександр Альохін. **1980.** У Римі розпочався Синод УГКЦ. Під час нього наступником Митрополита і Кардинала Йосипа Сліпого обрали митрополита Мирослава Івана Любачівського.

ЗООХАЩІ

Бізнес-кіт Поль

Ця історія трапилася три роки тому, коли доньки були ще школярками, а домашньому улюбленцю — котику Полю (ім'я йому дали на честь відомого французького поета Поля Елюара) — виповнився лише рік.

Сидимо якось увечері у кімнаті, дивимося телевізор. Раптом зі спальні вибігає котик, несе маленький папірець і ховається з ним під крісло. Немалих зусиль доклали дівчатка, щоб витягти його звідти. Папірець виявився десятигривневою купюрою, яку він міцно затис зубами.

Гроші у нього таки забрали. Але вже за п'ять хвилин — знову з «папірцем»! — прямував до крісла. Спіймали кота на підвозі, забрали у нього так само десять гривень.

Незабаром Поль знову тут з'явився у дверях. Цього разу його «улов» склав п'ять гривень.

Вирішили провести розслідування, де ж кіт бере гроші? Довго думати не довелося. Кіт сам нас вивів на «схованку» — портфель

старшої доньки. У маленькій кишені вона тримала гроші.

Коли повернувся з роботи чоловік, ми розповіли йому про «здібності» нашого улюбленця. Він пояснив його поведінку:

— За кожну купюру потрібно йому було давати шмат ковбаски. А ввечері випускали б Поля на вулицю. Дивись, і «зарплату» б нам приносив.

Галина ШЕВЧЕНКО.

Кіровоградська область.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

«Посиденьки» провела Людмила ОПАНАСЕНКО (E-mail: mila@golos.com.ua)

Лети, але неодмінно повертайся

КРИЛОМАНІЯ

Щоб мати власного літака, не обов'язково бути багачем, вважає 33-річний учитель фізики та інформатики Володимир Гончар із села Пляшева Радивилівського району, де розташовані знамениті «Козацькі могили».

Володимир Михайлович майструє одномісний літак. Його довжина — 4,5 метра, розмах крил — 6,3 метра, вага — 150 кілограмів. Випробувальний політ експериментальної моделі планує провести через кілька місяців. Для цього уже готова злітна смуга за селом...

— Мене завжди манило небо, — каже Володимир Гончар. — Ця манія почалася з повітряних зміїв, яких я у дитинстві змайстрував з добрий десяток. Один з них виявився просто унікальним, піднімався вгору на триста метрів. Пам'ятаю: якось, коли змій приземлився, запитав у нього: «Що ти, друже, там, за хмарами бачив?». А він, бідолаха, мовчить. Ось тоді й подумалося: щоб спізнати наяву небо, треба самому спробувати піднятися увись.

Втілювати задум ентузіаст льотної справи почав у своєму рідному селі Пляшева, куди на вчительську роботу повернувся після закінчення Львівського університету імені І. Франка.

— Перші деталі для майбутнього літака виготовив у 2003 році, — каже сільський майстер-раціоналізатор, — роботи почав з фюзеляжу. А коли з'явилася підходяща майстерня, взявся за створення літакового каркаса. Ось так, з року в рік у вільний час потроху щось добавляв до моделі: то хвоста, то крила, то колеса, які, до речі, взяв із карта — невеличкого гоночного авто. У цьому ділі не вельми поспішиш, бо для роботи підходить лише тепла пора року. Річ у тім, що літак майже повністю дерев'яний. Основний матеріал — це соснові та ясенові рейки, склотекстоліт, фанера. Доволі часто його треба розпарювати, вигинати, склеювати епоксидною смолою. А щоб клейка була надійною, необхідно щонайменше двадцять градусів з плюсом і довготривала витримка. Що стосується металевих деталей, то їх стараюся застосовувати якнайменше — лише там, де необхідно, приміром, для шасі.

— Словом, усі намагання зводяться до того, щоб літак був якомога легший. Таку пораду дали мені досвідчені авіамоделісти, — продовжує Володимир Гончар. — Зокрема, вони виготовили літак майже з такими габаритами, як у мого. Такий само двигун — на 30 кінських сил. Розігнали літак, а він від землі не відривається. Причина — вага моделі, яка без пілота становила понад 300 кілограмів, а з пілотом — майже чотириста. Звичайно, таку «махину» мотоциклетний двигун підняти безсилий. Я ж хочу ще більше полегшити свого літака, поставивши снігоходового двигуна замість мотоциклетного. Вони за потужністю майже однакові, а ось за вагою наполовину різняться.

За задумом Володимира, літак повинен злетіти у повітря після 200—250 метрів розбігу, його крейсерська швидкість розрахована на півтори сотні кілометрів за годину, пального у баковій має вистачити щонайменше на 200—220 кілометрів. Цікаво також, що літак обійшовся всього у кілька тисяч гривень. Але це — не враховуючи вартості дерев'яних та металевих матеріалів, які Володимир Гончар або ж виготовляв самотужки (для цього має цілий набір необхідних станків), або ж використовував з інших механізмів.

Володимир Михайлович зумів заціkавити літакобудуванням своїх учнів, які часті гості у майстерні, і синів — Ореста і Володю.

— Я — максималіст: **коли хтось шукає причину, аби не робити, я шукаю всі, навіть неймовірні, засоби, щоб досягти наміченого. І дасть Бог, мої плани піднятися у небо на власному літаку здійсняться.** Щоправда, для цього ще необхідно пройти так звану дозвільну, сертифікатну процедуру. Надіюсь: тут не буде перешкод. Врешті, які там перешкоди, коли навіть моя дружина Вікторія — жінка принципова і вимоглива — ставиться до мого заняття з розумінням і повагою. Навіть жартує: «Лети, чоловіче, але неодмінно повертайся».

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Шепіт долі

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Коли простір моєї омріяної однокімнатної квартири переповнився не так речами, як життям — коханням, дитячим сміхом, нечутною ходою кішки, — відчула: настав час шукати більшу оселю.

Уявляла, як купуватиму в нову квартиру різні дрібнички інтер'єру, як мінятиму скатертину на столі залежно від настрою...

Яка прірва лежить між мрією і реаліями, зрозуміє лише той, хто переймався питанням житла. Я слідкувала за ринком нерухомості, порівнюючи ціни на свою квартиру і на ті, які могли б стати моєю за наявності грошей. Необхідна різниця була недосяжною. Час спливав. Я почала нервуватися, ледь не фізично відчувати тісноту. Але найбільше дратувало, коли гості, переступаючи поріг моєї домівки, із сумним виразом констатували: «Тіснувато у вас!»

У пошуках і жорсткій економії минули рік-два-три... На новорічне свято вкотре загадала заповітне бажання. І новорічна ніч подала мені перший знак, та тоді я лише жартома подумала: «О! Вже виселяють!» Але про все — по порядку.

Десь під ранок мене розбудив дзвінок у двері. Дзвонили довго і настирливо. Я розштовхала чоловіка:

— Хто там? — запитав він крізь двері.

— Ваня... — «веселий» голос ледь справлявся з вимовою звуків.

— Який Ваня?

— Я тут квартиру зняв!

— Яку квартиру? Де?

— Цю...

— Нічого ти тут не знімав, помилився!

Але Ваня не вгавав — дзвонив у двері. Заспокоївся лише після «популярного» пояснення чоловіком, що буде, коли той не припинить.

Наступного дня ми посміялися з нічної пригоди, та, жартуючи, переказали її знайомим.

Однак через деякий час у домі почали зупинятися годинники. Спершу в кімнаті, потім на кухні. І батарейки міняла, і навіть стукала гарненько, пам'ятаючи з дитинства, що в такий спосіб можна відремонтувати будь-яку річ. Годинники, якщо починали йти, невдовзі все одно спинялися. Що це за знак? Утім, відомо, що нічого хорошого зупинка годинника не віщує.

Але минув тиждень-другий, місяць — нічого не трапилося. Заспокоїлася.

Раптом телефонує родичка і повідомляє, що її знайомі хочуть продати свою двокімнатну квартиру, купити якийсь шматочок землі з хаткою у селі, а синові — невеличку «гостинку» у місті. З'ясувалося, що вони — майже наші сусіди. Думаю, не треба казати, як закалатало у мене серце, як сплелися до купи мрії, надії і нічний Ваня, і масовий страйк годинників в нашій оселі...

Тепер походжає моя киця гламурною ходою у нових хоромах. А я в черговий раз переконуюся: **все у нашому житті приходить саме тоді, коли насправді потрібно. А щоб не пропустили ми цієї важливої події, підкидає нам життя цілу низку різних знаків-підказок.** Бо відомо, що вельми зайняті ми з вами люди для того, щоб ще й прислухатися до шепоту долі. Тож їй іноді ледь не верещати доводиться!

Світлана МІЛЕВСЬКА.

Київ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16539

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

